

POLYTEKKARI

6/2008

ARKKITEHTI

**PIIRTÄÄ, PLANSSAA JA RENDAA OSASTOLLA
KUNNIANHIMOISENA YÖKAUDET. MUTTA
KOHTAAVATKO TYÖPANOS JA OPINTOPISTEET?
SIVUT 10–11.**

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ Tule kv-ISOhenkilöksi!!

TKY hakee vapaaehtoisia syksyn 2008 kv-ISOhenkilöksi. Kv-ISOhenkilöt auttavat ulkomaalaista opiskelijaa hänen ensimmäisinä päivinään Suomessa ja pitävät hauskaa ulkkariryhmänsä kanssa syksyn aikana.

Kv-ISOhenkilönä olo antaa paljon! Saat mahdollisuuden tutustua ihaniin ihmisiin, uusiin kulttuureihin ja parantaa kielitaitoasi (josta saat jopa opintopisteen kieliopintoihisi!). Kv-ISOilemalla kotikansainvälistyt – seikka, jota tulevat työnantajat arvostavat.

Tule kuulemaan lisää kv-ISOsauaan 10.4. klo 18.00 alkaen Rantasaunalle. Luvassa on tietoa kv-ISOna olemisesta, kv-kivaa sekä saunomista ja syömistä. Paikalle saa tulla ilmoittamatta, mutta mielellään otamme alustavia ilmoittautumisia vastaan (kv-sihteerit@tky.fi), jotta osaamme varata tarpeellisen määrän syötävää.

Nyt kaikki joukolla mukaan kv-ISOilemaan!

Tervetuloa!

→ Romupyöräkeräys Teekkarikylässä

Kaikkiin Teekkarikylän TKY:n rakennusten yhteydessä oleviin polkupyöriin on ilmestynyt punainen tarra, jonka poistamalla omistaja pelastaa kulkupelinsä Suuren Romupyöräjähdin 2008 kynsistä. Toimenpiteellä pyritään siistimään kylän pihapiirejä ja saamaan lisää tilaa ruuhkaisiin pyöräkellareihin ja -telineisiin. Tarra on poistettava 16. huhtikuuta mennessä. Tuon päivämäärän jälkeen kyläsenaatti käy keräämässä talteen kaikki ne polkupyörät, joissa tarra edelleen roikkuu. Talteen kerättyjä pyöriä säilytetään kolme kuukautta, minkä jälkeen ne toimitetaan kierätykseen.

Toimi siis näin, jos haluat pitää pyöräsi jatkossakin:

1. Mene polkupyöräsi/-pyöriesi Luo.
2. Irrota pyörään ilmestynyt punainen tarra.
3. Tee tämä ennen 16. huhtikuuta.

Lisätietoja: kyla@tky.fi

→ Tarjouskilpailu Wappubileiden narikan hoitamisesta

Wappu lähestyy vääjäämättä, ja samoin Dipolin perinteiset Wappubileet. Tämä tarjoaa kaveriporukallenne mahdollisuuden ansaita rahaa, sillä julistetaan alkaneeksi tarjouskilpailu Dipolin Wappubileiden narikan hoitamisesta.

Bileet ovat siis Wappuaattona 30.4. klo 20–02. Voittaneen tarjouksen lähettäneen killan, yhdistyksen, exqu- tai kaveriporukan tms. tehtäviin kuuluu:

- narikan kokoaminen ja laputtaminen ennen bileitä
- narikan hoitaminen bileiden aikana riittävällä miehityksellä, joka on ruuhka-aikoina (21–22 ja 01–02) noin 15 henkeä
- narikan purkaminen ja lappujen pois kerääminen bileiden jälkeen

Alkuun ja loppuun kannattaa varata aikaa 1,5–2 tuntia. Nopeamminkin selviää, jos porukassa on ennenkin narikassa työskennelleitä. Narikkahenkilökunnan ei tietenkään tarvitse ostaa lippuja illan bileisiin ja bileiden aikana työntekijöille on tarjolla ruokaa.

Tarjouksia otetaan vastaan sähköpostitse osoitteeseen leena.iko-nen@tky.fi 6.4. asti. Tarjouksesta tulisi selvittää seuraavat asiat:

- Kuka tarjouksen tekee (kilta/yhdistys/joku muu)
- Yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot
- Mikä on vaatimanne palkkio
- Montako työntekijää porukkaanne kuuluu

→ TKY hakee kyläsihteeriä – hakuaikaa jatkettu

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY) hakee kyläsihteeriä kaudelle 1.9.2008–31.5.2010.

Kyläsihteeri osallistuu Teekkarikylän alueen ja TKY:n asuntola-toiminnan kehittämishankkeisiin. Kyläsihteeri toimii asiantuntijajäsenenä kyläsenaatissa sekä tilakehitystoimikunnassa ja asuntotoimikunnassa. Teekkarikylän ja asuntoasioiden tunteminen ja rakennus- sekä kiinteistöalan säädösten osaaminen lasketaan hakijalle eduksi.

Kyläsihteeri toimii:

- teekkarikylävastaavan sekä järjestötoimijoiden kanssa tiivistä yhteistyössä
- kyläsenaatin ja tapahtumien koordinoijana
- osallistuu Teekkarikylästä käytävään keskusteluun sekä vastaa asukkaiden antamaan palautteeseen ja kysymyksiin
- yhteistyössä asuntotoimiston, rakennusmestarin ja kiinteistö-päällikön kanssa

Tarjoamme haasteellisen ja mielenkiintoisen työn nuorekkaassa työympäristössä. Odotamme hakijalta innostunutta ja ennakkoluulotonta asennetta opiskelijoiden kanssa toimimista kohtaan

sekä joustavuutta työaikojen ja tehtävien suhteen. Osa-aikatyö tarjoaa myös mahdollisuuden esimerkiksi opiskeluun työn ohessa.

Kyläsihteerin kausi on kaksivuotinen poislukien kesäkuukaudet (1.6.–31.8.). Lisäksi työsuhteen jatko vielä kolmannella vuodella on mahdollista. Työaika on 24 tuntia viikossa (liukuva viikoittainen) ja palkka ensimmäisenä vuonna n. 1 000 euroa kuukaudessa ja sitä korotetaan 5 % toisena ja mahdollisena kolmantena vuonna. Työntekijällä on myös mahdollisuus hakea opiskelijahintaista asuntoa.

Työhön perehdytys tapahtuu 22.4.–31.5. 2008 vastaavalla työ-määrällä, perehdytysajalta maksetaan normaalia palkkaa.

Lisätietoja antaa TKY:n pääsihteeri Teemu Halme, paasihteeri@tky.fi, p. (09) 468 2103.

Hakuaika päättyy 3.4.2008 kello 16.00. Vapaamuotoiset hakemukset pyydetään toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle sähköpostilla paasihteeri@tky.fi tai osoitteeseen TKY, PL 69, 02151 Espoo. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "kyläsihteerihaku".

4.4.08
ESPORT ARENA
ESPORT CENTER

LIPUT ENNAKKOON €7,
OVELTA €9,
MUILLE OPISKELIJOILLE €11

KULJETUS ESSPORT CENTERIIN
21:00,
21:30 JA 22:00
KESKUSTAAN
2:30 JA 3:30

OHJELMASSA JUMPPAA,
AEROBIC,
SPINNING,
STRECHING.
SALIBANDY,
FUTSAL,
TENNIS,
SULKAPALLO,
SQUASH.

WWW.TKY.FI/ESPORTNIGHT

Pääkirjoitus 2.4.2008

Rohkea rokan syö

Viimeisin joululomani vierähti puoliksi *Madventures*-jaksojen tuijotteluun ja kaukomaista sekä villistä elämästä haaveiluun. Toisen puolikkaan kulutin pitkäaikaisen haaveeni toteuttamiseen — vaihto-opiskeluhakemuksien täyttelyyn. Viimeiseen asti arvoin, halusinko leikotella Latinalaisessa Amerikassa puolikkaan vai kenties kokonaisen lukuvuoden, ja onnistuin tässä pitkäpiimäisessä prosessissa puuduttamaan kynäkäteni ja takapuoleni lisäksi myös aivojeni päätöksentekolohkon. Viime hetkellä karaisin itseni, ja pidensin vaihtoaika-toiveeni kaksinkertaiseksi. Jos johonkin liemeen itsensä upottaa, niin tekee sen sitten perin pohjin, piru vie.

Moni voisi ihmetellä, miksi kummasa minun pitää raahata achterini toiselle puolelle maapalloa, etenkin kun muinoin innostukseni pani liikkeelle halu oppia kunnolla espanjaa. Manner-Euroopassakin sijaitsee nimittäin eräs kolkka, jossa kyseistä kieltä puhutaan äidinkielenä ja jopa paljon kauniimmin, kuin kielellisesti ja vähän muutenkin rappioituneessa Argentiinassa. Mitä hyötyä on opetella kieli alueella, jonka murre on ymmärrettävyydeltään suoraan manalasta? Seikkailun tähden.

Vaihto-opiskelu on minulle keino tekeytyä jälleen lapseksi ja kokeilla, onko maailma sittenkään pyöreä. Kysymys on tilanteen pakon sanelemasta herkistymisestä; vaihdossa tukena ei enää olekaan automaattisesti syntyvää, äidinkielistä itseilmaisua eikä omia rakkaita ihmisiä, vaan minun on kasvatettava itseni uudelleen.

Voisi ajatella, että jokainen vähänkään ajatteleva ihminen, joka lähtee yksin kauas, on joko tyhmä tai hullu; jos kotimainen arkielämäkin tuntuu toisinaan kimurantilta ja kohdatut tilanteet käsittämättömältä, on pöljää lähteä yrittämään samoja temppuja kaksin verroin vaikeampaan ympäristöön. Piano-opettajanikin valisti minua ollessani pieni, ettei pidä alkaa survoa keskeneräistä kappaletta tuplatempolla, jos se ei suju hitaastikaan soittotuna.

Tässä yhteydessä kaikista mahdollisista elämän tarkoituksista on syytä mainita pyrkimys viisastumiseen, koska se liittyy asiaan, toisin kuin esimerkiksi lisääntyminen, vaikka sekin epäilemättä on sangen mukavaa. Viisastuminen on onneksi kuitenkin eri juttu kuin pianon soitto, koska sen tavoitteena ei ole saavuttaa iänikuisen tois-

ton kautta virheetöntä suoritusta. Sen sijaan idea on käydä valppaana läpi monenlaisia tilanteita, joista saa mukavasti kerrytettyä itselleen elämän portfolioa: yrityksen ja erehdyksen kautta harjoitteleminen ymmärtämään toisiamme ja kohtaamaan kaltaisiamme. Elämä on kenttä, jolla saamme opetella näkemään tekojemme kytkökset ja hahmottamaan *big picture*n ääriviivat.

Itsensä tuntemattomalle altistaminen tuottaa portfolioon enemmän oppimateriaalia kuin kotona kököttäminen, ja pakkotilanteessa ihmisen vain

on pakko selviytyä — jännittäväksi touhu tulee, jos tuo voittoon pääseminen tapahtuu itselle uudella tavalla, ja jos se kääntyy nautinnolliseksi oivalluksen tunteeksi. Vaikka tavanomainen elämä olisi kuinka onnellista ja virkistävää joka päivä, en usko, että on haitallista siirtyä hetkeksi siitä syrjään ihan vain huomatakseen, että hei, tätä en olisi muuten ehkä ikinä oppinut!

Rohkeutta voi koetella muutenkin kuin lähtemällä vaihtoon perähikiälle. Itselläni hiipii jänis housuihin miettiessäni, miten hiivatissa meinaan selvitä ikävästäni niin monta päivää ja yötä, ja ennen kaikkea miksi ihmeessä ylipäättänsä hakeudun siihen vapaaehtoisesti. Veljeni on sanonut, ettei ulkomaille kannata mennä

etsimään itseään ja leikkimään muuttumisleikkejä, vaan hakemaan jotain uutta näkemystä kotoiseen eloon siellä, missä oma sydänkin asustaa. Olenkin melkein jo mennyt kääntämään suunnitelmani takaisin puolen vuoden vaihtoon — eiköhän siinä ajassa ehdi jo aika paljon uutta tajuta.

Rohkeutta ei ole antaa kaikkea vanhaa pois, jos se ei tunnu sillä hetkellä oikealta; sitä nimittäisin ennemminkin pakkomielteiden riivaamaksi suunnitelma A:han jumittamiseksi. Mielestäni viisastumista voi harjoitella joka tilanteessa olemalla avoimena todellisuudelle, erotelemalla arjessa tarpeellisen tarpeettomasta ja elämällä valppaana ja myötätuntoisena ihanteidensa mukaan. Sillä tavalla omat teot johtavat päryttävään lopputulokseen, joka on muillekin riemuksi.

Tässä numerossa voi lukea arkkitehtiopiskelijasta, joka ahkeruudellaan osoittaa silmitöntä rohkeutta ja kestävyyttä elämän pyörteissä. Lehti sisältää myös otteita Nepalista, epäitsekkyuden valtakunnasta. Toivon, että nämä ja kaikki muu rohkaisisivat lukijoita patikoimaan iloisena ja kärsivällisenä omaa tietään kohti tuntematonta. Onnea elämän seikkailuihin!

Sofia Ziessler

8 Asiaa arkkitehdeistä

➤ Arkkitehtikilta viettää satavuotis-syntymäpäiviään, jonka johdosta killan historiikkiä kirjoitetaan. Arkkitehdit ovat häntäpäässä, kun teekkareiden opintopistekertymia vertaillaan. Mistä opintojen raskas taakka koostuu? Onko muilla sen helpompaa?

14 Värikäs ja eläväinen Nepal

➤ Katmandun katujen vilksessä puikkelehtivat riksat, kulkukoirat ja iso joukko teini-ikäisiä. Elämän lisäksi Nepalissa saattaa kohdata kuolemaa.

17 Kadettien avecina

➤ Hyvät tanssitaidot ja pöytätavat omaavat teekkaritytöt kutsuttiin Maanpuolustuskorkeakoulun juhliin daameiksi.

17 aASit kotimaan rrrRankalla

➤ Kun AS:n vuotuiselta yritysvierailulta maakuntiin kirjoitettiin juttu, syntyi siitä melkoinen gonzojournalismin helmi.

Kannen kuva Elmo Allén

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5 000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat: Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset: RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen 044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

16.4.2008. Aineisto toimitukseen 9.4.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Koska me olemme
sen arvoisia

Anni Sarvaranta
TKY:n hallitus,
koulutuspoliittiset asiat

TKK:n Opetuksen ja opiskelun tuki teki vuoden 2006 fukseille opiskelijakyselyn. Opiskelijaelämään ja ilmapiiriin liittyvissä opiskelijakyselyn osuuksissa opiskelijoita pyydettiin arvioimaan heidän kontaktejaan henkilökunnan kanssa ja vuorovaikutuksen merkityksestä opintojen etenemiselle. 45 prosenttia vastaajista oli joko eri mieltä tai täysin eri mieltä väittämästä, että useimmat henkilökunnan edustajista olisivat kiinnostuneita opiskelijoista. 95 prosenttia oli sitä mieltä, etteivät opiskelijat ja henkilökunta ole usein tekemisissä opetustilanteiden ulkopuolella.

Tällaisella yliopistokulttuurilla ei voi olla positiivista vaikutusta opiskelijoiden minäkuvaan, motivaatioon, sitoutumiseen ja kehittymiseen — luovuuden ja innovaatiokyvyn edellytyksiin!

Opiskelija on otettava tiedeyhteisön jäseneksi ensimmäisestä päivästä alkaen. On äärimmäisen tärkeää, että opiskelija kokee olevansa osa korkeakoulumme yhteisöä jo fuksina. Professoreiden ja opiskelijoiden kohtaamiset eivät saa jäädä pelkkään luennointiin ja satunnaisiin käytävätörmäyksiin, joissa molemmat osapuolet kääntävät katseensa kattoon tai ehkä parhaassa tapauksessa mutisevat tervehdyksen ja ryntäävät eteenpäin, jottei varmasti tarvitsisi keskustella enempää.

TKK:n opiskelijoiden ja opettavan henkilökunnan välillä on tällä hetkellä selkeä kuilu. Keinoja kuilun paikkaamiseen löytyy, kun vain jaksaa vähän nähdä vaivaa. Pyörää ei tarvitse edes aina keksiä uudelleen: hyviä tapoja voi lainata muualta.

Esimerkiksi Helsingin yliopiston laitoshahveilla henkilökunta ja opiskelijat kohtaavat epämuodollisissa ja rennoissa tunnelmissa. Yleensä tutkija tai professori alustaa kahveja kertoen omasta tutkimuksestaan, jonka jälkeen kahvittelua voidaan jatkaa leppoisasti jutustellen. Laitoshahveja on pidetty todella hyödyllisinä tilaisuuksina. Ne ovat oiva tapa saada oman alan tietoa ja tutustua laitoksen väkeen tai muihin opiskelijoihin. Kun kerran oppii tuntemaan

henkilökuntaa paremmin, on myöhemmin helpompi mennä juttelemaan mieltä askarruttavista asioista.

TKK:ssa laitoshahvit ovat joissain laitoksissamme muuntu- neet Koneenrakennuksen yöksi tai AS:n 'osasto'riehaksi — näissä tilaisuuksissa killat ja laitokset tekevät hyvää yhteistyötä. Näiltä osin toiminta on jo vakiintunut, mutta toisissa laitoksissa tällaista ei ole lainkaan. Soisin hyvien käytäntöjen ja ideoiden leviävän! Myös opiskelijat voivat ottaa aktiivisen roolin ja ehdottaa yhteistyötä laitosten kanssa.

Ideaalisessa yliopistossa opiskelijat, professorit ja muu opettava henkilökunta kohtaavat opetuksen lisäksi

si myös tavallisessa kampuselä- mässä ja muodostavat vuoro- vaikutteisen ja keskustele- van yhteisön. Opetuksen teknisen sisällön kehittäminen on luonnollisestikin tärkeää, mutta se ei yksin riitä: opettava henki- lökunta on saatava ymmärtämään, että on tärkeää luoda suotuisat olosuhteet opiskelijoiden koka- naisvaltaiselle kasvulle ja kehit- tymiselle. Opiskelija on tärkeä jo fuksina, ei vasta valmistumisen hämmöttäessä.

Opiskelijoiden kokema kohte- lu siirtyy edelleen helposti siihen tapaan ja tyyliin, jonka nämä itse mahdollisina opettajina ja esimiehinä aikanaan valitsevat. Motivoituneista kandiopiske- lijoista tulee motivoituneita maisteriopiskelijoita, motivoi- tuneista maisteriopiskelijoista tulee motivoituneita tutkijoita, joista taas tulee motivoituneita opettajia. Positiivinen kehä sul- keutuu. Meidän eteemme kan- nattaa tehdä työtä; me olemme sen arvoisia!

Kertasimme fuksimajuri Jussi Valtosen johdolla fuksipisteiden keräämisen lyhyen oppimäärän

Fuksi! Vielä ehdit huhkia
pisteesi kokoon!

Fuksikasvatuksen jalona ta- voitteena on edistää uusien opiskelijoiden opiskelumah- dollisuuksia ja luoda tiivistä ryhmä- henkeä. Ensimmäisen vuoden opiske- lijat kerryttävät fuksipisteitään killoissa ja TF:llä. Fuksipistejärjes- telmän mukaiset pisteet kerättyään saa fuksi ennen fuksiwappuaan kil- tojen tai osakunnan fuksivastaavalta esteettömyystodistuksen, joka oikeuttaa teekkarilakin käyttöön Wappupäivästä alkaen.

Ylioppilaskunta vaatii kaikilta fukseilta kolmen pakollisen pisteen suorittamista: tulevia teekkareita odottaa laulukoe, Polyteekkarimu- seoon tutustuminen sekä 8 opin- topisteen suorittaminen ennen wappua. Fuksipistejärjestelmät vaihtelevat kiltä- ja osakuntakoh- taisesti, mutta TKY:n pakollisten pisteiden lisäksi fuksipisteitä saa pääasiassa tapahtumiin osallis- tumisesta ja niiden järjestelyissä auttamisesta sekä muista yleis- hyödyllisistä teoista. Yhtä tark- kaa pisterajaa ei ole siis olemassa, mutta kaikissa pistejärjestelmissä pyritään jonkin laskennallisen ta- voitteen suorittamiseen. Monessa killassa on käytössä järjestelmä, joka tähtää DI-tutkinnon piste- määrään. Keskimäärin riman ylit- täminen tarkoittaa hieman yli 60 tunnin panostusta.

Vaikka pisteitä olisi kertynyt huolestuttavan vähän, ei huolta vielä ole: pisteitä voi hankkia aina Wapun nurkille saakka. Käytän-

nössä pisteet pitää kuitenkin saada kasaan muutama päivä ennen h- hetkeä, jotta saadaan tarkistettua, ketkä ovat oikeutettuja lakkeihin.

Johanna Mitjonen

Jussi Muttilainen

KuvaMitäHä?

► Kungliga Tekniska Högskolanin vuorimiesten Bergsspex vieraili Servin mökissä lauantaina 29.3. Väliajalla tarjoiitiin punssia. Kuvaaja: **Mark McKay**.

Teemaviikolla tietoa riviteekkarille ylioppilaskuntien yhdistymisestä

ENÄÄ 486 PÄIVÄÄ
INNOVAATIOYLIOPISTOON

Ylioppilaskuntien järjestämän teemaviikon ensisijainen tavoite on nostaa perustietämystä korkeakoulujen ja ylioppilaskuntien yhdistymisestä. Tavoitteena on myös, että ylioppilaskunta kuulisi jäsenistönsä ideoita.

Johanna Mitjonen

Huhtikuussa viikolla 16 järjestetään kaikkien ylioppilaskuntien yhteinen teemaviikko, jonka aiheena on innovaatioyliopisto. Teemaviikon varsinaisena tarkoituksena on, että sekä korkeakoulujen että ylioppilaskuntien yhdistymishankkeet tulevat tutummaksi opiskelijoille. Ohjelmaan kuuluu esimerkiksi molempien projektien aikataulujen esittely. Viikon jälkeen teekkareille pitäisikin olla selvää, minkälaisissa kokonaisuuksissa projekteja valmistellaan, ketkä niitä valmistelevat ja mitä asioista on tähän mennessä puhuttu.

TKY:n hallituksen varapuheenjohtaja ja viestinnästä vastaava jäsen **Juuso Laatikainen** kertoo ajatuksen innovaatioyliopistoteemaviikosta syntyneen vuoden alussa, jolloin pohdiskeltiin miten viestintä rakentuu vuonna 2008, kun ylioppilaskunnassa ovat käynnissä suuret muutokset.

Ylioppilaskunnan yhteisissä pohdintoissa päädyttiin kokoluokaltaan isoon tapahtumaan, koska se toimisi suurikokoisessa teekkariyhteisössä pieniä tietoisuuksia paremmin. Hallituksella on keväällä paljon projekteja, joten yhteen suurempaan tapahtumaan on helpompaa keskittää voimavaroja. ”Tapahtuman onnistuminen on todennäköisempää, koska tämä on helposti mainostettavissa ja helposti hahmotettavissa”, Laatikainen sanoo.

Tilaisuus haluttiin keväälle, koska parhaillaan suunnitellaan sekä uutta yliopistoa että uutta ylioppilaskuntaa. Yhdistymistä valmistelevat ylioppilaskuntien alaiset työryhmät ja opetusministeriön alaiset teemaryhmät ovat täydessä vauhdissa. Aika uusien ideoiden ja kommenttien esittämiseksi sen suhteen, mitä uuteen ylioppilaskuntaan ha-

lutaan ja mitä sinne ei haluta, on juuri nyt. ”Mitä aikaisemmin me ylioppilaskunnassa saamme näitä ideoita, sitä helpompi meidän on ottaa niistä koppi.” Vaikka uusi yliopisto tulee vauhdilla, Laatikainen lupaa ideoinnille olevan vielä hyvin aikaa. Hän sanoo, että tietämättömyys asioista voi johtaa turhiin huoliin. ”Me ylioppilaskunnassa jaamme mielellämme omaa ymmärrystämme.”

Viikon aikana jokaisella kampuksella on suunnitteilla paljon avoimien ovien tapahtumia. Tarkoitus on, että kaikkien ylioppilaskuntien hallitukset ovat näkyvillä ja tavoitettavissa. Kampuksilla on myös omanlaisia konsepteja viikon varrella. TKY on päättänyt näkyä viikon aikana vahvasti killoissa. ”Jokaiselta killalta on pyydetty tunnin mittainen aika heidän valitsemassaan paikassa. Ideana on, että TKY:n hallituksesta tulee esimerkiksi kiltakummi esittämään lyhyen katsauksen siihen, missä mennään molemmissa yhdistymishankkeissa. Sen jälkeen on vapaata keskustelua, jossa vastaillaan kysymyksiin ja kysellään mielipiteitä”, Laatikainen kuvailee. Tällä hetkellä yhdeksän kilttaa on ilmoittautunut mukaan.

Viikon aikana TKY järjestää myös yhden huippuluennon, jonka pitää yhteiskunnallisesti merkittävä henkilö. Tällä hetkellä puhujasta ei ole vahvistusta. ”Pyrimme saamaan henkilön, joka pystyy pitämään luennon aiheesta, joka olisi sekä merkittävä että ajankohtainen.” Laatikainen kertoo, että idealla pyritään herättelemään ajatusta siitä, voisiko uudessa yliopistossa olla jatkuvasti huippuluennonsijaita tieteen ja yhteiskunnan eri alueilta.

Kauppakorkeakoululla tapahtumia on etenkin torstaina 17.4. Päivän aloittavat rehtorien viidenet aamukahvit, joissa käsitellään innovaatioyliopiston ajankohtaisia asioita ja iltapäivällä on ylioppilaskuntatoimijoiden järjestämä workshop. Työpaja liittyy opetuksen teemaryhmään, jossa pohditaan opetus- ja oppimismenetelmiä.

Taideteollisessa korkeakoulussa järjestetään pitkin viikkoa aamutillaisuuksia. Suunnitteilla on myös pitää paneeli, jossa olisi mahdollisesti kansanedustajia vastaamassa opiskelijoiden kysymyksiin. Ajatuksena paneelissa olisi tarkastella yliopistojen yhdistymistä astetta kriittisemmästä aspektista. Laatikainen suosittelee, että teekkarit lähtisivät rohkeasti katselemaan myös muiden kampusten tapahtumia.

➤ **Innovaatioyliopistoviikko ti 15. – to 17.4. TKK:n, HSE:n ja TaiKin kampuksilla.**

Johanna Mitjonen

Teemaviikolla TKY:n hallituksen jäsenet kiertävät killoissa kertomassa ylioppilaskuntien yhdistymisestä.

Mitä killoissa ja TF:llä tuumitaan ylioppilaskuntien yhdistymisestä?

Korostuuko kiltojen merkitys fuksikasvatuksessa entisestään, koska teekkariryhdistystä ei perusteta? Kun uuden yliopiston kokopaisu, samaistuvatko teekkarit tulevaisuudessa enemmän kilttaansa kuin yleiseen teekkariuteen?

”Fyysikoilla päälimmäisenä mielessä tuntuu olevan uuden yliopiston rakenne ja uskottavuus. Ylioppilaskuntien yhdistyminen ei vaikuta kiinnostavan kiltalaisia erityisen paljon: muutos nähdään pitkälti hallinnollisena. Muutos tulee lähemmäs rivikiltalaista, mikäli uusi yliopisto siirtyy kokonaisuudessaan Otaniemeen ja muiden koulujen opiskelijat alkavat näkyä toiminnassa. Suhtautuminen HSE:n ja TaiKin opiskelijoihin vaikuttaa kuitenkin olevan päällisin puolin varsin positiivinen, enemmän arveluttaa oman koulutuksen asema ja arvostus.

Fuksikasvatus on jo nykyisellään pitkälti kiltojen vastuulla, ja järjestelmä toimii varsin hyvin. Tilanne eroaa kauppiksen systeemistä varsin radikaalisti, ja mielenkiintoista onkin, miten nämä kaksi toimintamallia saadaan yhdistettyä. Killat selviytyvät varmasti fuksikasvatuksesta kunnialla, mutta sitä tukemaan tarvitaan yhteistyötä ja sitä tukevia elimiä.

Kaikilla killoilla on omia perinteitä. Valtaosa arkipäivän teekkari-

kulttuurista on kuitenkin Otaniemessä teekkareille yhteistä, vaikka sitä kiltojen tapahtumissa ilmentäisiinkin. Kilttojen on tärkeää vaalia tätä kulttuuria ja kehittää sen rinnalle uusia, yhteisiä perinteitä. Näkisin, että opiskelijoiden identiteettiin vaikuttaa lähitulevaisuudessa enemmän tiedekuntien välinen yhteistyö ja mahdollisesti edessä oleva kandidohjelmien yhdistäminen.

Riina Vesanen

Fyysikkokillan raadin puheenjohtaja

”Rivikiltalainen tuskin edes miettii ylioppilaskuntien yhdistymistä, saati sitten killan asemaa uudessa ympäristössä. Killan aktiivisissa toimijoissa huolta herättää fuksikasvatuksen mahdollinen muuttuminen, ammattinaikerhojen sekä kiltojen välisten suhteiden muuttuminen sekä kiltojen yhteisten foorumien tulevaisuus. Koska näyttäisi siltä, että teekkarikulttuurin ylläpito siirtyy enemmän killoille, täytyisi tähän saada lisää resursseja. Kunhan killat pitävät yhtä, ei suurempaa huolta näy kiikarissa. Yhteishengessä on voimamme. Toisaalta tällainen ajattelu jarruttaa uuden ylioppilaskunnan yhdistymistä ja integraatiota. Mikäli uudessa ylioppilaskunnassa ei tarvitse liikaa taistella teekkarien ja kiltojen puolesta, jää aikaa ja halua ’leikkiä’ myös tulokkaiden kanssa.”

Henri Lönn

Koneinsinöörikillan hallituksen puheenjohtaja

”TF:n suurin kiinnostus kohdistuu luonnollisesti siihen miten kaksikielisyys toteutuu tulevassa ylioppilaskunnassa. Innovaatioyliopiston tavoitteena on olla kansainvälinen huippuyliopisto, tässä on avainasemassa monikulttuurisuuden hyväksyminen ja aktiivisen tukeminen. Yliopisto tarvitsee tavoitteen saavuttamiseksi tuen ylioppilaskunnalta jonka lähtökohdista ovat samat arvot.

Teekkariperinteiden luonnollisia vaalijoita ovat tulevaisuudessa juuri killat ja TF; tässä kohtaa on tosin huomautettava että TF tulee jatkossakin olemaan perustettavan yliopiston ruotsinkielinen osakunta, eli ovet avautuvat myös taide- ja kauppatieteiden opiskelijoille. TF:llä on jo pitkät perinteet suhteellisen itsenäisessä fuksikasvatuksessa, eli valmis toimintamalli on periaatteessa olemassa.

Näkisin että kiltojen ja TF:n välinen yhteistyö lisääntyy sen seurauksena että ylioppilaskunnan rooli opiskelijakulttuurin vaalijana mahdollisesti heikentyy, ja että tulevaisuuden teekkari tätä kautta vielä kutsuu itseään teekkariksi. Tässäkin kannattaa tosin pitää mielessä mikä on innovaatioyliopiston tavoite, ja näkisinkin että olisi suotavaa että tulevaisuuden fuksi olisi teekkarin lisäksi identiteetiltään myös ’innovaatiofuksi’.”

Mikael Arhippainen

TF:n hallituksen puheenjohtaja

Innovaatioyliopiston nimikilpailuun ropisi runsaasti ehdotuksia

Innovaatioyliopiston nimestä järjestettiin ideahaku 12.–25.3.2008. Nimiä sai ehdottaa kuka tahansa suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Meri Laitinen

Viime viikolla päättyneessä ideakilpailussa etsittiin innovaatioyliopistolle nimeä, joka ilmentäisi TKK:n, TaiKin ja HSE:n perusarvoja sekä uuden korkeakoulun edelläkävijyyttä. Innovaatioyliopistohankkeen projektijohtaja Jari Jokinen kertoo ehdotuksia tulleen ideahaun kautta 1 600. ”Osanotto oli erinomaisen suuri ja on tavattoman mukavaa, että ideahakuun osallistuttiin niin aktiivisesti”, Jokinen toteaa. ”Ehdotukset ovat parhaillaan työn alla, mutta jo tässä vaiheessa voi todeta, että taso oli varsin hyvä: pilailutarcoituksessa lähetettyjä ehdotuksia oli vain muutama.”

Voittajaehdotuksen pohjalta uudelle yliopistolle valitaan nimi, joka julkistetaan yliopiston säätiön perustamisen yhteydessä. ”Nythän oli siis kyse nimenomasta ideahausta: lopullisen nimen valitsee nimijury, jonka puheenjohtajana toimii ope-

tusministeri Sari Sarkomaa. Varsinainen nimi tullaan ottamaan käyttöön innovaatioyliopiston säätiön perustamisen yhteydessä. Tavoitteena on, että säätiö perustetaan toukokuussa”, Jokinen kertoo.

Innovaatioyliopistohankkeessa yhdistyvistä korkeakouluista on jokaisesta mukana viisi jäsentä nimiraadissa: rehtori, professori, alumnien edustaja, opiskelijoiden

edustaja sekä henkilöstön edustaja. Teknisestä korkeakoulusta nimijuryssä istuvat rehtori Matti Pursula, matematiikan professori Olavi Nevanlinna, Metson toimitusjohtaja Jorma Eloranta, TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christinan Peltonen sekä kehityspäällikkö Jussi Liesiö Elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunnasta.

Jussi Muttilainen

TKK:lle juhluvuoden kunniaksi kolikko

Suomalaisen tieteen ja tutkimuksen merkkipuoden kunniaksi lyödään juhlaraha

Johanna Mitjonen

Teknillisen korkeakoulun 100-vuotis juhlinnan lisäksi myös Suomalainen Tiedekatemia viettää satavuotistalvaltaan tänä vuonna. Molempien instanssien merkkipuoden kunniaksi lyödään kaksimetallinen juhlaraha.

Juhlarahan suunnittelukilpailuun saapui määräaikaan helmi-kuun loppuun mennessä yhteensä 15 ehdotusta. Niiden joukosta palkintolautakunta valitsi parhaak-

si kuvanveistäjä Tapio Kettusen nimimerkillä ”Läpimurto — vihdoinkin uutta valoa” osallistuneen ehdotuksen. Palkintolautakunnan mielestä Kettunen on onnistunut luomaan eheän kokonaisuuden, jossa rahan molempien puolien sommittelu on tasapainoinen ja kuvastaa erinomaisesti aiheen symboliikkaa.

Juhlarahan lyöntimäärä vahvistuu tällä viikolla. Virallisesti Suomalainen tiede ja tutkimus 100 vuotta -juhlaraha julkaistaan 20.5. Rahan nimellisarvo on 5 euroa.

► Kilpailuehdotukset ovat näytteillä 31.3.–4.4.2008 Taideteollisessa korkeakoulussa, Hämeentie 135 C, Helsinki.

Taiteilija Tapio Kettunen muokkaa kipsimallia vielä ennen rahaksi lyöntiä.

täffä

teekkaritiistai

Ilmainen kahvi lounaan yhteydessä!

Verkligen.

Aaah. En varm
kopp kaffe
gör under
efter
maten.

ti 8.4

A la carte: Sipulipihvi
EASYBROILERIA VL. G.
Nuudeli-Kasvisruoka vl.
Nakkikeitto l.g.

ti 15.4

A la carte: Hawaiiinleike
BROILERLEIKE L.
Kasvispihvit - parprikakastike
Jauhelihakeitto l.g.

ti 22.4

A la carte: Metsästäjänleike
ROSÉPIPPURIHÄRKÄ
Täytetyt tomaatit vl.
Savukalasosekeitto vl. g.

ti 29.4

A la carte: Vasikanleike
LIHAPULLAT, TOMAATTIKASTIKE
Kasvispata vl.
kalakeitto vl. g.

TEKNOLOGRESTAURANG • TEEKKARIRAVINTOLA

**KUKA
KETÄ HÄ
???**

**Teekkari-
speksin nimi-
roolin esittäjä
Anna Nuuros**

Diplomityötä tekevä Kaarina Maununtytär

Johanna Mitjonen

Teekkarispeksi vie Annan kiertueelle myös maakuntiin.

Tämän vuoden speksin nimiroolissa hehkuva Anna Nuuros luonnehtii itseään perusinfolaiseksi, eli ulospäin suuntautuneeksi ihmiseksi. Kun aikaa speksiltä kevään jälkeen jää, alkaa diplomityön vääntö.

Minkälainen persoona olet?

"Kaverit sanovat että innostun helposti ja että olen jossain määrin impulsiivinen. Olen mouhoaja, intoudun mesoamaan asioista helposti."

Näyttelevät ihmiset mielletään yleensä rohkeiksi esiintyjiksi.

"Mä kyllä jännitän tosi paljon ja saatan olla ujo ja epävarmakin mitä tulee esiintymiseen. En koe olevani luontainen esiintyjä, esimerkiksi esitelmät ja puheet jännittävät. Ja jos mun pitäisi mennä juontamaan, se olisi ihan kauheata. Sellaisesta en yhtään tykkää. Näytellessä on kiva kun on rooli; ei tarvitse omana itsenään esiintyä."

Kuinka tulit alun perin lähteneeksi mukaan speksiin?

"Olin ensimmäistä kertaa mukana näytellessä speksissä nimeltä Nero vuonna 2006. Roolini oli Lucia: olin orjatyttö, jota keisari Nero yritti tavoitella. Olen fuksista asti käynyt katsomassa speksejä ja aina pitänyt niitä makeana juttuna. Teki monta kertaa mieli lähteä mukaan, mutta oli kuitenkin pieni epävarmuus esteenä. Ehkä siinä oli jonkinlainen epäonnistumisen pelko mielessä. Syksyllä 2005, kävellessäni sitten päärakennuksella improvisaatiokurssilistojen ohi kaveri kehotti laittamaan nimen lis-

taan. Ajattelin että olen halunnut tätä niin monta vuotta, että nyt on pakko kokeilla."

Spekseissä on paljon laulamista. Miltä se tuntuu?

"No hirvittää aika tavalla. En ole harrastanut musiikkia, mitä nyt joskus koulussa olin kuorossa muutaman vuoden. Meillä on kuitenkin joukossa ihmisiä, jotka laulavat todella hyvin, niin kyllä siinä tulee vähän alemmuuskompleksi. Toisaalta pitää vaan suhtautua siten, että roolissa lauletaan ja olla murehtimatta, onko se ääni aina vireessä vai ei."

Miten sait nimiroolin?

"Tämän vuoden speksissä on paljon hyviä rooleja. En koe olevani eri asemassa, vaikka speksin nimessä on roolihahmon nimi. Ohjaaja valitsee halukkaiden keskuudesta syksyllä improkurssien jälkeen näyttelijät, jotka eivät vielä siinä vaiheessa tiedä, minkälainen speksi on kyseessä tai mitä rooleja on tarjolla. Ilmeisesti olin sopiva persoona; tätä pitäisi kysyä ohjaajalta."

Oliko historiallinen tarina tuttu?

"Olin kuullut Kaarinan ja Eerikin tarinan, jotain muistin ala-asteen historian tunnilta,

mutta kyllä vähän piti googlettaa ja katsoa Wikipediaa."

Kerro roolistasi.

"Kaarina on krouvin aputyttö, joka kuuraillee lattiaa ja on ihan tavallinen nuori tyttö. Sattuman kautta hän päätyy kuningas Eerikin kanssa tekemisiin ja päätyy naimisiin speksin alussa. Kaarinalla on vähän vaikeuksia sopeutua hoviin, sen ylhäiset eivät katso hyvällä rahvaan parista tullutta tyttöä, joka kerää koko potin. Kaarinaa ei kiinnosta valta tai asema, hän on vain rakastunut Eerikiin ja Erik sattuu olemaan kuningas."

Mikä on mielestäsi parasta speksissä?

"Kyllä se on kliseisesti se yhteishenki. Tässä on valtavan iso produktio mukana, meitä on noin 80 ihmistä. Katsoja näkee lavalla vain pienen osan joukosta. Kaikki ovat todella sitoutuneita touhuun. Speksissä syntyy tiiviin treenaamisen ja tekemisen myötä toisia tukeva henki. Speksissä pidetäänkin huolta että kaikilla on hyvä mieli, koska se on se suurin anti, mitä speksistä saa."

Johanna Mitjonen

➤ Speksin ensi-ilta oli 31.3.

Pari kysymystä speksistä

Spekseissä usein parodioidaan jotakin nykyajan ilmiötä. Minkälaista parodiaa tällä kertaa on tarjolla?
"Nyt pysytään mielestäni historiallisessa näytelmässä. Parodiaa syntyy varmaan sitten omstarttien myötä."

Mitä speksin alaotsikko "täyskäsi Tukholmassa" tarkoittaa?
"Selviää viimeistään käsiohjelmasa."

Minkälaisen omstartin teette, jos yleisö huutaa "ruotsalaisittain"?
"Riippuu ihan näyttelijästä ja tilanteesta. Sen näkee sitten, ei ole mietitty niitä ennakoon."

MITÄ HUOMENNA SYÖTÄISIIN?

Vastaa, vaikuta ja voita

Ravintoloiden laatuksely 7.–11.4.2008

osoitteessa **ravintolakysely.tkk.fi**

Palkintoina lahjakortteja ja elokuvalippuja!

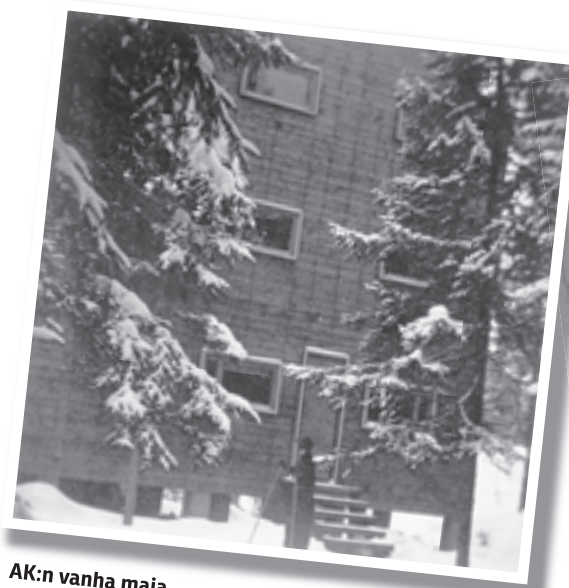
TKK:n ravintolatoimikunta

8 Arkkitehtiteema

Arkkitehtikillan satavuotiseen taipaleeseen on kuulunut niin Majan rakentaminen kahteen kertaan kuin oman sotalapsen ottaminen. Opiskelijaradikalismikin näkyi vahvasti killassa, kun arkkariopiskelijat valtasivat oman osastonsa rauhan ja rakkauden keväänä 1969.

Teksti Pyry Waltari

AK:n vanha maja.

Sirkka ja Regina majan laiturilla.

Arkkitehtikillan

Arkkitehtikilta perustettiin Arkkitehtuuriklubin nimellä syksyllä 1908. Perustamisasiakirjat eivät ole säilyneet, sillä killan arkiston vanhin aineisto todettiin kadonneeksi jo 1930-luvulla, mutta aikalaisten haastatteluista on ollut mahdollista muodostaa käsitys AK:n alkua ajoista. Ensimmäinen kokous pidettiin Vanhan Polin ns. Pokeripoksissa, mutta pian kokouspaikaksi vakiintui Oulunkylän Seurahuone, joka sijaitsi tuolloin kaukana kaupungin ulkopuolella. Joskus kokoukset jatkuivat punsin voimalla aamuun asti. Keskustaan oli palattava kävellen, usein suoraan ensimmäiselle luennolle.

Arkkitehtuuriklubi järjesti juhlia paljon useammin kuin nykyään on tapana. Vanhoissa vuosikertomuksissa mainitaan sellaisia tilaisuuksia kuin maskikset, muffikset ja perhekabaree: maskiksilla tarkoitettiin naamiaisia, muffikset olivat ulkopuolisillekin avoimet tanssiaiset ja perhekabareen nimellä kulkivat ensimmäiset speksit, kuten useaan otteeseen 1930-luvulla järjestetty ”rationalistis-funktionalistis-arkkitehtooninen perhekabaree”. Vuosijuhla oli alun alkaen erillinen kevätjuhla, mutta se oli jo 1940-luvulle tultaessa sulautunut vähäjouluihin, jota on kauan pidetty AK:n tärkeimpänä juhlanä.

Vähäjoulun merkitystä korosti Arkkitehtuuriklubin ensimmäisen lehden, iskevästi nimetyn *STKAOPJL:n* (Suomen Teknillisen Korkeakoulun arkkitehtiosaston pikkujoululehti) julkistaminen tilaisuudessa. *STKAOPJL* oli käsin kirjoitettu ja kuvitettu huumorijulkaisu, jota luettiin vähäjoulussa suurella hartaudella. Lehden perinteitä jatkoi 1930-luvulla *Arkkinihiliti*, jonka tavaramerkiksi tulivat merkilliset materiaalikokeilut.

Arkkitehtuurin modernismi rantautui Suomeen funktionalismin nimellä 1930-luvun alussa. Arkkitehtipiskelijat ottivat uuden tyylin innokkaasti vastaan, mutta osastolla heidän intonsa ei saanut vastakaikua. Vuonna 1931 valmistuneen Eduskuntatalon arkkitehti J. S. Sirén oli voittanut Alvar Aallon kilpailussa professorinimityksestä, ja Sirénin edustama klassismi hallitsi opetusta. ”Eihän sitä tiedä tässä / arkkitehdin elämässä / kumpi voittaa, / funkis vaiko taantumus”, lauloivat turhautuneet arkkitehtipiskelijat. Nuorempien opettajien ansiosta modernistinen ote löysi lopulta paikkansa opetuksessa klassismin rinnalla.

SOTIEN VÄLISENÄ AIKANA teekkariurheilu eli kultakautaan, mutta Arkkitehtuuriklubin panos siihen jäi vähäiseksi. 1930-luvun puolivälissä AK:n taso romahti täydellisesti: useimmissa lajeissa joukkueen kokoaminen osoittautui ylivoimaiseksi haasteeksi. Muiden osastojen opiskelijat tekivät

yhä mittaa pilaa ”arkkinikkareiden” heikosta urheilumestestyksestä. AK vastasi lähettäneensä kaikesta huolimatta Berliinin olympialaisiin kolme edustajaa, joista yksi voitti mitalinkin: Einari Teräsvirta oli tosin voittanut pronssia jo Los Angelesissa 1932.

Myös arkkitehtipiskelijoiden vähäinen suojeluskuntaharrastus tulkittiin muilla osastoilla merkiksi laiskuudesta tai peräti epäisänmaallisuudesta. Ilmeisesti 1930-luvun lopun rakennusbuumi työllisti arkkitehtipiskelijoita siinä

”Sodan aikana naisten osuus opiskelijoista korostui, mikä sai eräänkin vanhan opettajan nimittämään koulua ’pulusteekiksi’.”

määrin, että vapaaehtoisuuteen perustuvilla harrastuksilla ei jäänyt aikaa. Opintojen ohessa tehty työ arkkitehtitoimistoissa on toisinaan ollut niin yleistä, että se on nähty lähes osana koulutusta.

Arkkitehtuuriklubin suurellisin hanke 1930-luvulla oli oman urheilumajan rakentaminen Sipoosta ostetulle tontille. Majasta järjestettiin kilpailu AK:n jäsenille 1935, ja se päätettiin toteuttaa toisen palkinnon saaneen Seppo Hytösen suunnitelman mukaan. Majahankkeen rahoittamiseksi AK järjesti vuonna 1936 tähänastisen historiansa suurimmat juhlit, vappuaaton Messuhallissa. Paikalle tuli 5 800 vierasta, jotka joivat 60 000 kolpakkoa, joista AK kostui 32 000 markkaa. Juhlita kertyneillä varoilla rakennustyöt etenivät joutuisasti, ja valmis maja vihittiin käyttöön marraskuussa 1936.

TALVISODAN MYÖTÄ opetus TKK:lla keskeytyi, ja nuoret miesopiskelijat joutuivat sotapalvelukseen. Sodissa 1939–1944 menehtyi yhteensä kuusitoista arkkitehtipiskelijää. Vuonna 1941 Arkkitehtuuriklubi koki velvollisuudekseen kantaa osan yhteisestä vastuusta ja otti avustukseensa oman kummilapsen, Aimo Heinän, jonka isä oli kaatunut talvisodassa. AK tuki Aimoa taloudellisesti aina vuoteen 1952 saakka, jolloin Aimon äiti meni uusiin naimisiin.

Sodan aikana naisten osuus opiskelijoista korostui, mikä sai eräänkin vanhan opettajan nimittämään koulua ”pulusteekiksi”. Arkkitehtiosastolla naisia oli tosin aina ollut paljon, vielä sotavuosinakin yli puolet TKK:n naisopiskelijoista opiskeli arkkitehtuuria. Arkkitehtuuriklubin ensimmäiset puheenjohtajatkin olivat olleet naisia.

Alkuvuodesta 1944 TKY järjestettiin uudelleen, ja vanhat klubit muutettiin killoiksi. AK:n osalta muutos oli vain nimellinen, toiminta jatkui ennallaan. Raskaan sota-ajan jälkeen opiskelijoiden henkinen nälkä oli suuri. 1950-luvulla AK järjesti vuosittain taideharrastusnäyttelyn, jossa esiteltiin killan jäsenten töitä, ja vuosikymmenen lopulla arkkitehtipiskelijat olivat aktiivisia TKY:n *Teekkari*-lehden toimituksessa. Erityisesti **Juhani Pallasmaan** toimiesä päätoimittajana 1959 lehdestä kehittyi korkeatasoinen kulttuurijulkaisu, johon kirjoittivat monet valtakunnallisesti tunnetut nuoret kirjailijat ja ajattelijat.

Sodan jälkeen Arkkitehtikilta oli järjestelmällisesti pyrkinyt luomaan suhteita ulkomaihin, ja erityisesti 1950-luvulla toiminta kansainvälistyi nopeasti. Arkkitehtipiskelijoiden kansainvälisiin kongresseihin osallistui poikkeuksetta yksi tai useampi killan edustaja. Maailmankuvan laajentuessa laajentui myös käsitys killan toiminta-avaruudesta. Kun Neuvostoliitto tukahdutti Unkarin kansannousun syksyllä

Aarne ja Ulla lähdössä kotiin AK:n vanhalta majalta.

Arkkitehtuuriklubin Vähäjoulu vuodelta 1944. Professori Carolus Lindberg (vas.) opiskelijoiden viinibaarissa.

lyhyt historia

Professori Aulis Blomstedt luennoi AK:n symposiossa 1964.

Senaatintorin huippuottelu AK-SAFA.

1956, AK perui vähäjoulunsa ja lahjoitti tilaisuutta varten kootut varat Punaisen Ristin Unkari-keräykseen.

1960-luvulla Arkkitehtikillan toimintaa leimasi kasvava kiinnostus yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Kilta otti aktiivisesti osaa Helsingin kaupunkikuvaa koskevaan keskusteluun ja järjesti esimerkiksi Kämpin purkamista vastustavan tilaisuuden hotellin peilisalissa. Keväällä 1964 perustettiin *Arkkitehtiopiskelija*, arkkitehtiopiskelijoiden oma lehti, ja

"Opiskelijat päästivät liiton neuvottelupäivillä vapaaksi porsaan, jonka kylkeen oli maalattu teksti 'SAFA'."

saman vuoden kesäkuussa AK järjesti Vaasassa arkkitehtiopiskelijoiden symposion, jossa oli mahdollista käsitellä arkkitehtuurin ajankohtaisia ongelmia koulun ulkopuolella.

TYTYMÄTTÖMYYS OPETUKSEN TASOON kasvoi 1960-luvun mittaan, ja kansainvälisestä opiskelijaradikalismista saatiin näyte myös TKK:lla, kun arkkitehtiopiskelijoiden turhautuminen purkautui arkkitehtiosaston valtauksena keväällä 1969. "Rakennamme vasta kapitalismin raunioille!" julisti banderolli, joka nostettiin osaston ulkoseinälle. Kapina kohdistui paitsi opettajia, myös ammattiliitto SAFAA vastaan. Samana keväänä opiskelijat päästivät liiton neuvottelupäivillä vapaaksi porsaan, jonka kylkeen oli maalattu teksti "SAFA". Uudistukset osastolla lähtivät pian käyntiin, mutta vasemmistolainen leima säilyi 1970-luvun lopulle saakka.

Kaiken poliittisen toiminnan lomassa kiltaelämä hiipui siinä määrin olemattomiin, että vuosikymmenen vaihteessa killan raati esitti jäsenilleen killan lakkauttamista. Ehdotus ei saanut kannatusta, koska AK:n varat olisi tällaisessa tapauksessa täytynyt sääntöjen mukaan luovuttaa TKY:lle. 1970-luvun alussa uusi opiskelijasukupolvi herätti killan henkiin, ja vuonna 1972 Arkkitehtikilta määriteltiin "arkkitehtiylioppilaiden demokraattiseksi etujärjestöksi". Arkkitehtuuri näytteli näihin aikoihin varsin vähäistä roolia killan toiminnassa, joka keskittyi sen sijaan muun muassa EEC-vapaakauppasopimuksen vastustamiseen.

1970-luvun lopulla tuli uuden sukupolven vuoro. Poliitika jäi taka-alalle, ja opiskelijat kiinnostuivat jälleen arkkitehtuurista ja kaupunkikulttuurista. Vuonna 1978 Arkkitehtikilta juhli 70-vuotisjuhliaan monenlaisilla tapahtumilla ympäri vuoden. SAFAn kanssa otettiin jälleen yhteen, tällä kertaa jalkapallo-ottelussa Senaatintorilla. AK halusi keltaisella peliasullaan ottaa kantaa Tuomiokirkon ajankoh- taiseen värikysymykseen, mutta voitosta huolimatta kirkko jäi valkoiseksi.

Arkkitehtiopiskelijat ovat kaivanneet Helsingin keskustaan siitä lähtien, kun TKK muutti Otaniemeen 1966. Askel keskustan suuntaan otettiin 1990-luvun alussa, kun arkkitehtiosasto vuokrasi tiloja Kaapelitehtaalla Otaniemen tilanahtauden takia. Vaihe jäi väliaikaiseksi, sillä 2005 arkkitehtiosasto sai uusia tiloja Otaniemestä, kun Pajan perusparannus valmistui. Monet vanhemmat opiskelijat muistelevat Kaapelitehtaan aikoja vieläkin kaihoten, mutta nuorille, jotka ovat viettäneet koko opiskeluajankansa Otaniemessä, Kaapelitehtaan evakko on jo samanlaista faabelia kuin muukin menneiden muistelu.

KULUNEELLA VUOSIKYMMENELLÄ on Arkkitehtikillan suurin ponnistus ollut uuden majan rakentaminen. Kiinnostus välillä unohtunutta majaa kohtaan heräsi 1980-luvun alussa. Huonoon kuntoon päässyt vanha maja oli palanut maan tasalle kymmenisen vuotta aiemmin, mutta hiljalleen kypsyi suunnitelma rakentaa samalle tontille uusi ja entistä ehompi maja. Sauna valmistui 1992, mutta itse majan rakentaminen uhkasi venyä ikuisuusprojektiksi. Lopulta vuosituhannen vaihteessa hanke nytkahti uudelleen käyntiin, ja majan tupaantuliaisia päästiin viettämään marraskuussa 2003.

Toinen viime vuosien merkittävä hanke on ollut Arkkitehtiopiskelija-lehden elvyttäminen. Varhaisempi julkaisu jouduttiin kuoppaamaan 1986 lehden kärsittyä pitkään talousvaikeuksista. 1990-luvun uudet yritykset eivät kantaneet paria numeroa pidemmälle, mutta vuonna 2001 käynnistetty Arkkitehtiopiskelija on edelleen voimissaan. Lehteä toimittavat vuorotellen Otaniemen, Oulun ja Tampereen arkkitehtikillat, ja se on maamme suurilevikkisin arkkitehtuurijulkaisu.

Kirjoittaja on historioitsija, valtiotieteiden kandidaatti ja Arkkitehtikillan 100-vuotishistoriikin kirjoittaja

PAINAVIA ARKKITEHTI

TKK:n legendojen mukaan arkkitehti
vuorokauden ympäri, kun samaan aikaan
ja chillaa onnellisen leppoisasti v
tekemään enemmän pisteidensä et

Teksti Sofi
Kuvat El

Mitä kummaa? Pääsiäisloma-lauantaina verrattain harvalla opiskelijalla on asiaa kampukselle, mutta **Mesi Koposen** lukuvuodessa ei ole sellaista hetkeä, että hän voisi tyytyväisenä myhäällä vapaapäivän auvoisuutta. Kaksitoistavuotiaasta lähtien alastaan haaveillut, kolmatta vuosikurssia käyvä Mesi elää todeksi arkkitehtiopiskelijan arkea: ”Phuksivuotena alkanut opiskelutahti on jatkunut tähän saakka samanlaisena. Silloinkin olimme suunnilleen joka päivä koululla. Tosin ykkösvuonna kaikki piti tehdä käsin, nykyään työt piirretään AutoCADilla tai ArchiCADilla.” Mesi on ladannut ohjelmistot kotikoneelleen, joten hänen ei tarvitse joka päivä reissata Ota-niemeen.

Luentoja on tällä hetkellä neljänä päivänä viikossa, mutta joka päivä on silti tehtävä hommia: useimmat kurssit sisältävät luentojen lisäksi viikoittain neljä tuntia harjoituksia, mutta itsenäinen työpanos on kurssien läpäisyn kannalta välttämätöntä. ”Phuksivuotena saatoinkin tulla aamulla kouluun ja lähteä kahdelta yöllä.” Mesiä ei kuitenkaan työnteko kylmää: ”Tähän mennessä olen opiskellut siihen tahtiin, että voisin valmistua viidessä vuodessa. Toisaalta, miksi kiirehtiä? Todennäköisesti opinnot venyvät kuuteen tai seitsemään vuoteen”, Mesi arvioi.

Arkkitehdin opinnot koostuvat suurimmaksi osaksi laajoista luentokursseista, joista kuhunkin kuuluu myös työläs harjoitustyö. ”Lisäksi voi olla usein myös tentti, mutta suurin osa opiskelijoista panostaa lähinnä harjoitustöihin.” Harjoitustyöprosessi alkaa ideoiden keräämisestä ja suunnittelusta, joka on juuri sitä luovaa työtä, joka erottaa taloja suunnittelevan rakennusinsinöörin arkkitehdista. ”Luovan työn ongelma on siinä, että vaikka paiskisi kymmenen tuntia töitä, ei välttämättä saa mitään näkyvää aikaiseksi”, Mesi selittää.

Jokaisen harjoitustyön tekemisessä on tietty rutini: aluksi luonnostellaan eli skissataan, sitten rakennussuunnitelmasta toteutetaan joko käsin tai koneella asemapiirros, julkisivukuvat, leikkaukset, pohjapiirrokset ja perspektiivikuvat, jotka lopulta kootaan planssille, jonka avulla työstä saa helposti yleiskuvan. Kurssin lopulla on vielä kritiikki eli tilaisuus, jossa oma työ esitellään professorille, assistenteille sekä toisille kurssilaisille. ”Se on melko henkilökohtainen tilanne, siinä asettaa toisten eteen osan itsestään”, Mesi miettii. Ehkä myös siksi arkkitehtiopiskelijat tekevät niin paljon töitä. ”Ei sinne mielellään minkään roskan kanssa mene.”

Arkkareilla on perinteisesti hyvät keskiarvot. ”En tiedä ketään, joka olisi saanut ykkösen kurssista”. Mesin mukaan kakkonen on mahdollinen numero, mutta sitä pidetään tosi huonona. Kolmonen on jo yleinen, muttei siihenkään kukaan ole tyytyväinen. Nelonen on yleisin numero, kun taas vitonen onkin sitten jo vaikea saada. ”Mulla on nelosta, muutama vitonen ja kolmonenkin on päässyt mukaan. Sanotaanko vaikka, että keskiarvoni on päälle neljän”, Mesi paljastaa.

Mesi luettelee pitkän litanian hänen tähän mennessä suorittamiaan työläimpiä kursseja, joista kukin on laajuudeltaan noin kymmenen opintopistettä. Niitä on yhdeksän kappaletta, eikä kukaan osaa arvioida, kuinka pisteet todellisuudessa kohtaavat työpanoksen. Opiskelijat eivät nimittäin ehdi pitämään kirjaa työtunneistaan, joten kurssien pisteytyksen reiluudesta on vaikea mennä sanomaan mitään. Mesi ei tarkalleen tiedä, miten muiden teekkareiden opinnot eroavat hänen omistaan. ”Meillä on aina omat kurssit, eikä me oikeastaan tiedetä, mitä muut tekee. Me lillutaan täällä omassa liemessämme.”

Mesi valittaa luonnontiedeopetuksen vähäisyydestä kysyessäni, tietääkö arkkitehti, kuinka talo saadaan pysymään pystyssä. Kuulemma arkkitehdeilläkin on pakollisia opintoja materiaali-tekniikasta ja rakenteista, mutta Mesin mielestä pelkästään niiden varaan rakentuva tieto ei riitä. Suunnittelu, esteettiset seikat ja kiinnostavan tilan luominen ovat hänen mielestään merkittävien hajurako muihin. Lisäksi on tietysti se, että muillakin on aikaa muuhun elämään.

Mesi ei ehdi harrastaa niin paljon kuin haluaisi. ”Maailmassa on muutakin kuin arkkitehtuuri, mutta koko ajan on sellainen olo, ettei ehdi tehdä tarpeeksi sellaista, mitä haluaisi.” Mesi onkin ajatellut lähteä ensi vuonna vaihtoon. ”En halua vielä puurata elämäni uraputkeen”, hän pohtii. ”Haluaisin Berliiniin, siellä on nimittäin mahtava underground-kulttuurielämä.” Kulttuurin parissa muutkin arkkitehtiopiskelijat tykkäävät puuhastella. Ruokapöydässä tai bussissa he juttelevat keskenään kuitenkin opinnoistaan, elleivät ole keskenään erityisen hyviä kavereita.

Mesin mukaan vaikeinta koulussa on se, että jokaisen suuren suunnittelukurssin aloittaa tavallaan nollasta. Jostain pitää vain alkaa nyhrätä kerää auki. Lisäksi arkkareilla on ikuinen aika-tautilongelma. Kun päällekkäin on monta isoa kurssia, touhu menee siihen, että puolen vuoden työ puserretaan suunnilleen kuukaudessa kuten Mesin kandin työ tänä keväänä. Onneksi opinnot sentään motivoivat. ”Ehkä eniten pidän arkkitehtuurissa siitä, miten estetiikka, kulttuuri, humanismi ja luonnontieteet sivuavat toisiaan. Se jaksaa jatkuvasti yllättää.”

Kiinnostavin paikka Helsingissä – ”Koffin puisto. Kesäisin ihana piknik-paikka, paljon ihmisiä ja kiva tunnelma.”

Paras baari Helsingissä – ”Beatroot Iso-Roballa. Muhevia erilaisia tuoleja ja lamppeja.”

Kivoin paikka ruokailu TKK:lla – ”Dipoli tai Alvari. Dipolissa on jännittävää Pietilän arkkitehtuuria. Alvari taas on pieni ja kotoisa.”

TKK – ”Suuri ja toimiva.”

Tapiola – ”Puutarhamainen ja viihtyisä. Pidän Tapiolasta.”

PISTEITÄ OSASTOLLA

ehdit piipertävät suunnitelmiaan
ikaan korkeakoulun muu väki sitsaa
ailla huolen häivää. Kumpi joutuu
teen, arkkitehti vai puunjalostaja?

ia Ziessler
mo Allén

Anna Fomkin on opiskelijana omien sanojensa mukaan ”vähän huithapeli”, mutta hänellä on ”itsekuria kuitenkin sen verran, että saa tehtyä asiat loppuun saakka”. Anna opiskelee TKK:lla kolmatta vuotta puutuetekniikkaa, koska haluaa kunnon ammatin ja on ”liian laiska hakemaan arkkitehtiosastolle”. Puuteekkarina hän haluaisi isona katsella taloja toisesta näkökulmasta ja työskennellä pakettitalofirmassa. Ehkä. ”Tykkäisin olla suunnittelu-puolella, enkä niinkään olla vastuussa mistään teknisistä laitteista”, Anna kertoo. Toisaalta Annalle esimerkiksi arkkitehdin hommissa ei olisi luultavasti tarpeeksi jämptiä laskemista. Ihan hyvä, että tyttö opiskelee puulla.

Annan opiskelu on puulaiselle tyypillisesti nopeatahtista mutta rentoa. Hän valmistuu näillä näkymin viidessä vuodessa kolmenkymmenen opintopisteen lukukausivauhdilla. Välivuosi opiskeluista veisi motivaatiota loppurutistuksesta, eikä Anna halua sitä. Sen sijaan olisi hauskaa pitää valmistumisen jälkeen vaikka vuosi omaa lomaa: ”En minä vielä töihin haluaisi”, Anna kiteyttää. Hän voisi periaatteessa tehdä koska tahansa viikon reissun ulkomaille, sen opiskelut antavat myöten lukuun ottamatta kielikeskuksen läsnäolopakkoja. Itse asiassa ennen opintojensa aloittamista Anna vietti puoli vuotta Tansaniassa, eli suoraan lukiota tulleen opiskeluähkyä hän ei ole koskaan kokenut. Ehkä siksi hän haluaa ja jaksaaakin mielellään opiskella ripeästi loppuun.

Puulla opiskelua luullaan usein kieli poskessa hummailuksi, eikä Anna itse käykään juuri millään luennoilla, mutta töitä pitää silti tehdä. ”Sellun ja paperin opiskelijoilla opiskelu kyllä ei missään tapauksessa ole hummailua, niillä taitaa olla myös isompia kursseja, parin viikon labroja ja muuta vastaavaa”, Anna valaisee todellisuutta. ”Oma opiskeluni on iltapainotteista, ja tykkään mieluummin nukkua pitkään aamuisin. Viikolla käyn baletissa, joogassa tai pilateksessa ja jumppassa oli kiirettä tai ei — ennen tenttiviikkoa kiirettä on yleensä aina.”

Mistä sitten muodostuu puulaisen kiire, mikä on vaikeaa? Annalla on paljon kursseja yhtä aikaa, ja niistä tulee yhteensä iso kasa luettavaa ennen tenttejä. ”Meillä perusmatikoita ja -fysiikoita lukuun ottamatta kaikki on pieniä, 2–4 opintopisteen kursseja, joihin kuuluvat luennot ja luettava materiaali, harkkatyö sekä tentti. Harkkatyöt on yleensä helppoja, koska ne ovat niin käytännöllisiä: niissä on pakko tajuta, mitä tekee, eikä raportin kirjoittaminen ole vaikeaa. Tentit ovat työläämpiä, koska materiaalia voi olla paljon, eikä kurssin aikana tule luettua. Viikan illan raapaisu ei riitä, pitäisi koko ajan teh-

dä jotain.” Annan mukaan opiskelussa mikään ei ole liian hankalaa, eikä onneksi kukaan ole painostamassakaan. ”Porukka puulla suhtautuu opiskeluun rennosti, eikä kilpailua ole”, Anna kuvailee, mutta lisää, että oman alan kursseista pitää saada hyviä numeroita, eli ei alle kolmosia. Jos joku saa työnsä hoidettua, kaveria autetaan aina. Oman keskiarvonsa hän paljastaa olevan 2,78. ”Ei meillä kyllä vertailla keskiarvoja”, Anna täsmentää, vaikka kertoo, että opiskelijoissa on paljon todella fiksua porukkaa.

Käytännössä Annan opiskelu perustuu päivittäisiin yksinäisiin askareisiin, joiden tuntimäärää hän ei ole pannut merkillä. ”Olen olettanut, että kai sen joku on laskenut, että pisteet ja työtunnit menevät kohdilleen.” Annan mukaan opiskelu on sopivan rankkaa, kun koulujutut saa näpyteltyä omalla kotikoneella; rankemmalta se tuntuisi, jos joutuisi istumaan koko ajan koulussa.

”Koulukavereiden kanssa me ei mitenkään erityisemmin jutella koulusta, vaan ihan tavallisista asioista, kuten mitä kukin on tehnyt ja mitä sille kuuluu”, Anna kuvailee sosiaalista ympäristöään koulussa. Hänen opiskelukavereistaan suurin osa harrastaa urheilua. ”Johtuu varmaan siitä, että monet on poikia.” Heillä on myös aikaa mennä ja tulla vapaasti. Annan vapautta rajoittavat lopulta vain raha-asiat ja opintotukiviikot. Töissä ei ehdi käydä kuin korkeintaan kerran viikossa opiskelun ohessa. Kesäisin voi tietysti olla harjoittelemassa tai muuten vain ansaitsemassa itselleen vapautta.

Puulaiset naureskelevat itselleen ja sille, että opiskelupaikka aukeaa heille TKK:n alhaisimmilla pistemäärillä. ”Jos et pääse muualle, niin mene edes puulle”, vitsaillaan. Annan mielestä selityksenä voi olla se, ettei puuosastoa mainosteta turhan paljoa. ”Tänne päätyy ihmisiä, jotka eivät tiedä, mitä he haluavat alkaa tehdä ja mitä puulla edes voi tehdä”, Anna miettii. ”En minäkään tiedä vielä tulevaisuuden työskentelymahdollisuuksistani, vaikka olen ollutkin täällä jo jonkin aikaa.”

Mukavin baari Helsingissä – ”Karaoke-baari Jones, koska siellä voi laulaa hyvien laulajien mukana.”

Kivoin alue Helsingissä – ”Kaivarista Eiran suuntaan, koska siellä on upeita taloja — ihan kuin olisi ulkomaille.”

Kivoin paikka ruokailla Otaniemessä – ”Alvari. Hyvää ruokaa ja lähellä.”

TKK – ”Iso ja epäyhtenäinen.”

Tapiola – ”Ruma.”

Otaniemen maisema muuttuu

Otaniemen alueen arkkitehtikilpailussa etsittiin täydennystä nykyisen rakennuskannan asuin-, toimitila- ja palvelurakentamiseksi. Niemeen ehdotettiin jopa koteja vetten päälle.

Duaali-suunnitelmassa Otaniemi saa etelästä näyttävän, mutta ilmavan sisääntulon.

Espoon kaupungin väkiluku jatkaa tulevinakin vuosina kasvuaan, yleiskaavassa varaudutaan 300 000 asukkaaseen koko Espoossa vuonna 2030. Kaupunki aikoo panostaa etenkin eteläosien suunnitteluun, johon Otaniemikin kuuluu. Espoo on asettanut tavoitteeksi Otaniemen kehittämisen Euroopan johtavaksi teknologian tutkimuksen, opetuksen ja innovatiivisen yritystoiminnan keskittymäksi. Viime keväänä kaupunki järjesti Senaatti-kiinteistöjen kanssa suunnittelukilpailu joka koski Otaniemen etelä- ja itäosia.

Kilpailualue käsitti Otaniemen sisääntuloalueen Miestentieltä aina Otarantaan saakka sekä ranta-alueen Karhusaarentieltä Serviniemeen asti. Ideoita haettiin sekä asumis- että toimitilarakentamiseen. Kilpailu käytiin huhtikuun ja kesäkuun välisenä aikana ja siihen kutsuttiin viisi arkkitehtitoimistoa. Asumiseen liittyvissä ehdotuksissa toivottiin esiteltävän ratkaisuja niin opiskelija- kuin perheasunnoille. Tärkeitä osatehtäviä määriteltiin olevan Otaniemen sisääntulon ratkaiseminen ja julkisivu merelle päin.

Kilpailun päätyttyä palkintolautakunta päätti asettaa ensimmäiselle sijalle Arkkitehtitoimisto NRT Oy:n ehdotuksen *Duaali*, koska se onnistui täyttämään kilpailuohjel-

man keskeiset kaupunkikuvalliset tavoitteet, Otaniemen sisääntulon ja merellisen julkisivun. Toiselle sijalle se päätti asettaa ARK-house Arkkitehdit Oy:n ehdotuksen *Hauen laulu* pitäen erityisesti sen Otaniemen pohjoisosaa koskevista ideoista. Näin ollen se suosittelikin, että kilpailualueen eteläisen osan jatkosuunnittelu tehdään Duaalin ja pohjoisosan jatkosuunnittelu vastaavasti Hauen laulun pohjalta.

Professori Jyrki Tasa NRT arkkitehtitoimistosta kertoo Duaali-ehdotuksen pyrkineen välttämään tukkoista rakentamista. ”Otaniemen kampus on kuitenkin metsäinen alue, ja se menettää luonteensa, jos se rakennetaan liian täyteen.” Esimerkin tukkoon rakennetusta alueesta Tasa nimeääkin läheltä, Tapiolasta. Tapiola oli ilmava ja luonnonläheinen lähiö, mutta on nyt rakennettu täyteen monesta kohdasta.

NRT:n ehdotuksessa kehuja sai juuri sisääntulon edustavuus. Keilaniemen alueella rakennuskanta on korkeaa ja tehokasta, joten Otaniemen sisääntulossa haluttiin välttää samanlaista raskasta rakentamista ja säilyttää ilmavuus. Alueelle tulevien toimistorakennusten kerrosluvun on suunniteltu olevan 4–5. Tasa luonnehtii aluetta struktuuriltaan vihreäksi. Päärakennus

säilyisi edelleen symbolina, mutta sisääntuloon rakentuva aukea on Tasan mielestä tarkemman suunnittelun paikka. ”Kyllä sisääntulossa pitää jokin luonnekin olla, ei vain pelkkä Otaniemi-kyltti.”

ARK-housen ehdotus Hauen laulu toimii pohjana Otaniemen tulevalle asuntokannalle. Arkkitehti Markku Erholtz toimistosta sanoo suunniteltujen asuntojen olevan koteja sekä opiskelijoille että korkeakoulun henkilökunnalle. Otaranan suuntaan tulisi myös todennäköisesti vapaarahoitteisia asuntoja. Mittakaavaltaan suunnitellut talot olisivat samantyyppisiä kuin Otaniemen nykyiset asuintalot, 4–5-kerroksisia. Erholtz sanoo uusien suunnitelmien henkivän vanhaa Otaniemeä, joten asuntokannan kasvassa metsäisen Otaniemen säilymisestä on kuitenkin toivoa.

Vaikka ehdotuksien toivottiin tutkivan ”veteen liittyviä asuntoja”, ei vesirakentamiseksi lopulta juuri lämmitetty. Duaalin ehdotuksen tekosaaria ei valittu jatkokehittelyyn. Tasa sanoo, ettei vesirakentaminen ole teknisesti merkittävä juttu, mutta teknistaloudellisesti kyllä, koska asuntojen hinnoilla on kuitenkin kauhurajansa. Hän sanoo, että pääkaupunkiseudulla vesirakentamista on

jo tehty paljon hankalammissakin paikoissa kuten Ruoholahden ja Salmisaaren alueilla.

Myös Hauen laulu sisälsi ajatuksia veden päälle rakentamisesta. Näitä ehdotuksia tutkitaan jatkokehittelyssä. Ideoita kilpailussa haettiin ”huippuasiantuntijoille tarkoitettuihin perheasunnoille”. Ehkäpä eksoottisempi veden päällä tapahtuva asuminen voisi olla myös yksi kilpailuvaltti, kun kansainvälisiä tutkijoita houkutellaan Otaniemeen töihin.

Otaniemeen saattaa tulla seuraavina lähivuosikymmeninä tuhansia opiskelijoita lisää sekä opiskelemaan että asumaan. Tasa tuumii, että paineita Otaniemen lisärakentamiselle on. Espoon kaupungin asiaksi jääkin pitää huolta siitä, että ympäristö pysyy kauniina ja katsoa, ettei rakentaminen mene ylikansaksi. Esimerkiksi yliopiston yhteyteen saatetaan tarvita lisärakennuksia, ainakin jos uuden yliopiston kampus todella tulee Otaniemeen. Innovaatioyliopiston tulo saattaa myös nopeuttaa koko alueen rakentamista. Vielä tietoa siitä, koska uudet rakennukset valmistuisivat, ei ole. Tänä keväänä Espoon kaupungin valtuusto käsittelee yleiskaavaa, johon Otaniemen etelä- ja itäosa kuuluvat. Kun kaava-asiat on saatu kuntoon alkaa lisäsuunnittelu arkkitehtien kanssa.

Johanna Mitjonen

Tunnetko jo Dipolin isän ja äidin?

Pietilöiden tuotantoa esillä Suomen Rakennustaiteen museossa

Reimalla oli paitsi silmää rakennuksille myös muodikkaat lasit.

Raili (1926–) ja Reima (1923–1993) Pietilä tulivat tunnetuksi jo 1960-luvulla modernista ja persoonallisesta suunnittelustaan. Tarjolla on nyt ainutlaatuinen tilaisuus tutustua näihin TKK: lta valmistuneisiin arkkareihin, joiden käsialaa ovat muun muassa Kalevan kirkko, Mäntyniemi ja Otaniemen kiistelty arkkitehtoniemen helmi — Dipoli.

Näyttely koostuu lukuisista erilaisista elementeistä: mukana on esimerkiksi pienoismalleja, pohjapiirroksia, alkuperäispiirustuksia, luonnoksia, valokuvia, dokumenttielokuva sekä — hie- man yllättäen — kokoelma ”Reima Pietilälle tunnusomaisia pipoja”. Reiskan värikkäitä hippipipoja kiinnostavampia ovat kuitenkin

teoskohtaiset kokonaisuudet, joista voi hahmottaa projektin elinkaaren tuhruudesta luonnoksesta valmiiseen rakennukseen. Dipolikin on joskus ollut pelkkä abstrakti hiilipiirros, josta sittemmin kehittyi kilpailusuunnitelma Luolamiesten häämarssi ja edelleen vaikuttava ja keskustelua herättänyt kokous- ja juhlatila.

Muita Pietilöiden suunnittelempia hienoja rakennuksia ovat esimerkiksi Suomen suurlähetystö New Delhissä, viljasiilon ja mormonitemppelin välimuotoa muistuttava Kalevan kirkko sekä Tampereen pääkirjasto Metso. Kiinnostavaa on nähdä valokuvia myös rakennusten sisätiloista: Tarja pääsee Mäntyniemessä lotraamaan varsin pätevän näköisissä saunatiloissa.

Jos on kiinnostunut Dipolin alkuvaiheista, kannattaa istahtaa katsomaan Anssi Blomstedtin dokumentti *Vuodenajat — Neljä matkaa Raili ja Reima Pietilän arkkitehtuuriin* (1987). Dipoli-osuus on heti videoesityksen alussa, mutta jos aikaa piisaa, suositte-

len katsomaan koko puolituntisen teoksen. Ilmakuvat Kalevan kirkosta ovat erityisen vaikuttavia, ja mielenkiintoista on myös kuulla pohdiskelijana tunnetun Reima Pietilän mielteitä arkkitehtuurista ja teoksistaan. Hän kertoo imeneensä inspiraatiota ennen kaikkea luonnosta, alitajunnasta ja kielistä.

Näyttelyssä on tarjolla paljon nähtävää arkkitehtuurista ja yleisemmin taiteesta kiinnostuneille. Mikäli puhtia riittää vielä Pietilöiden jälkeinkin, on kolmannen kerroksen arkistossa pienoismalleja suomalaisen arkkitehtuurin suurimmista saavutuksista. Esillä on myös Heikki ja Kaija Sirénin suunnittelema Otaniemen kappeli.

Meri Laitinen

► Raili ja Reima Pietilä: Modernin arkkitehtuurin haastajat -näyttely Suomen Rakennustaiteen museossa (Kasarmikatu 24) 25.5.2008 asti. Opiskelijalippu 1,70 €.

Prosessit kunnossa?

**Voihan
V!**

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonymisti kuinka vaikeaa on tarttua suureen ja keskeneräiseen.

Yleisesti hyvänä piirteenä pidetään, että ihminen seisoo sanojensa takana. Insinööriin taas luotetaan teknisissä yksityiskohdissa, joiden pitää olla kohdallaan jotta tekninen vempain toimii toivotulla tavalla. Mutta mitä tekniikan alalla toimivalta tutkijalta vaaditaan? Miten tutkija onnistuu tai epäonnistuu työssään? Täysin valmiita vastauksia minulla ei tähän tietenkään vielä ole, ollessani vasta tutkijaksi pyrkivä jatko-opiskelija, mutta omaa työtäni edistäessäni olen saanut viime viikkoina tutustua prosessiin, jolla TKK meitä jatko-opiskelijoita tutkijoiksi kasvattaa.

Ainakaan perustutkimusta tekevä tutkija ei työssään tuota yhtä konkreettisia ratkaisuja kuin insinööri, joten sanojen takana seisomista on mitattava eri tavoin. Tieteellistä ammattitaitoa mitataan erityisesti väitöstilaisuudessa, jossa alan ammattilainen tenttaa väitöskirjan tekijän asiantun-

temusta. Selviäminen tästä kunnialla vaatii mielestäni ammattiosaamisen lisäksi aimo annoksen itseluottamusta. Tieteessä nämä tietysti kulkevat pitkälti käsi kädessä, asiantuntemuksen lisääntyessä myös itseluottamus kasvaa.

Väitöskirjaa markkinoidaan tiedeyhteisöön pyrkivän tutkijan ajokorttina. Tätä tohtoriksi tunnustamista edeltää monivaiheinen prosessi, josta yliopisto puristaa väittelijäkandidaatin läpi. Prosessin yhtenä tärkeänä tehtävänä on pitää yllä väitöskirjan laatua, joka on väitösmäärien kasvaessa uhanut tippua. Lisäksi prosessin aikana niin väitöskirjan tekijä kuin ohjaajakin saa puolueetonta palautetta työstään kansain-

väliseltä tiedeyhteisöltä tieteellisen vuoropuhelun kautta.

TKK:n väittelijälle antamat ohjeet prosessista ovat sanallisesti kuvattuna verkkosivuilla vaihe vaiheelta. Pitkän ja monivaiheisen prosessin ymmärtämiseksi käytin tovin aikaa ja hahmottelin itselleni asian kulkua selventävän lohkokaavion. Tällaista asian ymmärtämistä helpottavaa kaaviota ei tietenkään ohjeista löydy valmiina. Yllätykseni tämä laatikkoleikki täyttää suurin piirtein yhden A4:n. Ja kuten tutkija-opiskelijakollegani totesi, monivaiheisen prosessin näkeminen paperilla ei varmastikaan lisää motivaatiota edetä siinä. Tämä kai on yksi

syy, miksei selventävää kaaviota ole tarjottu nähtäväksemme.

Esitellessäni prosessia kuvaavaa piirrosta laitoksemme jatko-opintojen ohjaajalle hän totesi, ettei piirtämäni kaavio ole täysin paikkaansa pitävä. Viimeistään tässä vaiheessa alkoi olla selvää, ettei tutkijan ajokortin saamista ole avustettu organisaatiomme taholta parhaalla mahdollisella tavalla. Väittelemiseen liittyvän byrokratian tulisi tukea laadukkaaseen lopputulokseen pääsemistä, mutta nyt se näyttää toimivan päinvastoin. Prosessin ollessa monimutkainen ja ensikertalaiselle huonosti avautuva, se tuntuu melkoiselta simputukselta. Että kun nyt kerran sitä tohtoritutkintoa niin innokkaasti tavoittelet, niin selvitä itsesi samalla tästä hyväksymisprosessista läpi!

Väitöskirjaprosessista selviämiseksi tarvitaan itseluottamusta omaan tutkija-ammattitaitoon ja viimeistään väitöstilaisuudessa tutkijaksi pyrkivän kandidaatin pitää olla valmis seisomaan julkisesti omien väitteidensä takana. Mielestäni nyt vastaani tullut byrokratian sekavuus hankaloittaa tämän tavoitteen saavuttamista. Ei ole helppoa saavuttaa itsevarmuutta tieteellisissä asioissa, kun samaan aikaan pääkopassa pyörii epävarmuus tutkintoon liittyvän byrokratian eri vaiheiden oikeasta suorituksesta. Eikä väitöskirjojen laatukaan varmasti pääse paranemaan kun tieteellinen keskustelu ahdistetaan pyörimään hämärän byrokratian seassa?

IDBM INTERNATIONAL DESIGN BUSINESS MANAGEMENT

INTERNATIONAL DESIGN BUSINESS MANAGEMENT on Helsingin Kauppa- ja Taideteollisen korkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun yhteinen ohjelma, jonka tavoitteena on yhdistää tekniikan, kaupallisen alan ja muotoilun osaajat esimerkiksi uusien tuotteiden kehityksessä ja painottaa designin tärkeyttä kilpailutekijänä. Ohjelmaan valitaan vuosittain noin 10 opiskelijaa jokaisesta eri koulusta.

IDBM-ohjelma muodostaa opiskelijalle sivuaineen

Ohjelman kesto on 1-2 vuotta ja sen sisältö on seuraava:

- Kurssit kahdessa muussa IDBM-korkeakoulussa, kummassakin 9-12 op
- Yritykselle 3-5 opiskelijan ryhmässä tehtävä lukuvuoden kestävä teollisuusprojekti, 6-12 op

Yhteensä noin 24-40 op (yritysprojektin sijoituksesta riippuen). IDBM-ohjelmassa on myös mahdollisuus lopputyön tekemiseen. Pääsyvaatimukset ohjelmaan: 100 ov tai kandi suoritettu.

IDBM-opiskelijat voivat halutessaan hakea myös Stanfordin E310 tuotekehityskurssille (25 op), lisätietoja pia.helminen@tkk.fi.

Lisätietoja:

WWW.HSE.FI/IDBM

MARKKU SALIMÄKI
IDBM-ohjelman johtaja
tel. 09-4313 8505
salimaki@hse.fi

LAURA LAAKSONEN
IDBM koordinaattori
tel. 09-4313 8782
laura.laaksonen@hse.fi

**Hakuaika IDBM-ohjelmaan
päättöy 15.4.2008**

Lähetä vapaamuotoinen hakemus (liitteenä CV ja opintosuoritusote) osoitteeseen:

Helsingin Kauppa- ja Taideteollinen korkeakoulu
IDBM-ohjelma/Laura Laaksonen
PL 1210, 00101 Helsinki

**HAE
NYT**

Varvassandaaleissa Himalajan juurella

Gurujen Nepal

Kymmenen päivää. Kyse ei ole juorulehden juhannusnumerosta vaan Nepalin-matkastani, joka alkoi helmikuussa eikä ole loppunut vielä. Millainen on kymmenen päivän päättymätön matka? Taisin juuri keksiä uuden *kōanin*, jollainen on myös esimerkiksi millainen ääni syntyy yhden käden taputuksesta. Minun kysymykselleni on kuitenkin olemassa vastaus, jonka kerron mielelläni kaikille maailmasta kiinnostuneille.

Teksti ja kuvat Sofia Ziessler

Ihmettelen Katmandua. Autoja, mopoja, riksoja, pyöriä, lehmiä, pölyä, ihmisiä, lapsia, kamalasti teinejä ja pari koiraa seikkailee sikin sokin pölyävällä tiellä. Nuoret ja vanhemmatkin miehet seisoskelevat joutilaina tien reunoilla, enkä pysy tajuamaan, mitä he tekevät. Luultavasti he katselevat ja havaitsevat. Kaikille ei nimittäin riitä töitä — paitsi vanhoille naisille, jotka kantavat selässään kaikkea raskasta. Kerran näin kukkuloilla patikoidessani, kuinka eräs nainen oli kiivennyt puuhun ja katkoi siellä kaikessa rauhassa perheelleen kirveellä polttopuita. Naiset tekevät mitä tahansa. Kaupungilla he kävelevät supervärikkäissä kansallisasuissaan, joita muuten teetin itselleni kaksi kappaletta. Naiset ovat kauniita mustine hiuksineen, ja melkein kaikki ihmiset ovat itseäni lyhyempiä.

Teillä ei ole nimiä. Bensa on kortilla, ja sitä jonotetaan parhaimmillaan yli kymmenen tuntia loputtoman pitkissä jonoissa. Turvavöitä ei tietenkään käytä kukaan, ja vasemmanpuoleinen liikenne sekoilee kuin känninen kani. Alan uskoa, että nepalilaiset taksikuskit ovat kaikkien aikojen kylmähermoisimpia vauhtiraitoja. Kaikki ajavat vastaantulevien kaistalla.

Katmandun reuna-alueet ovat köyhiä, slummi leviää mustavetisen joen ympärille ja ihmeellinen keskusta kuhisee kauniita kapeita kujia, populaa, tsiljoonia putiikkeja ja ihania kankaita. Kaikki yrittävät saada minua ostamaan. Näen joitakin länsimaisia reppuhippejä, mutta varsinaiset turistit ovat onneksi tajunneet lennähtää Thaimaahan. Autolla voi ajaa mistä tahansa, missä on puoli millia tilaa. Hotellin katolta kuulen tööttäysten konsertin: vilkkua ei Nepalissa juuri käytetä. Katmandun sumuinen kattomeri aukeaa rönsyisenä laajalle, temppeleitä sikiää kuin pieniä käärmeitä, enkä erota maisemassa yhtä ainoaa korkeaa rakennusta.

Sadhu on hindulainen pyhä mies, jonka tehtävä on omistautua Jumalalle, elää selibaatissa sekä poseerata jalat solmussa turisteille.

Nainen pyörittää rukousmyllyjä Bouddhanathin, maailman tiibetibuddhalaisuuden keskuksen luona.

Katmandun laaksossa asuu 26 miljoonasta kansalaisesta vain reilu miljoona, mikä on todella vähän kehitysmaiden mittakaavassa. Joka päivä on pyhäpäivä jollekin uskonnolliselle lahkolle. Suurin osa on hinduja, ja lauantaina — viikon ainoana vapaapäivänä — he kokoontuvat temppeleihinsä uhraamaan lehmän verta, kukkoja, popcornia ja muuta maistuvaa. Nepalissa buddhalaisuus ja hindulaisuus ovat ihmeellisellä tavalla sekoittuneet toisiinsa, ja temppeleialueilla, jotka muuten ovat uskonnottoman autenttisia ja elinvoimaisia paikkoja, on sikin sokin elementtejä molemmista. Apinat hiiviskelevät raapimassa toisiaan ja narraamassa nameja. Ruumiinpolttotemppelin puitteissa asustaa itseni ikäisen oppaan mukaan parituhatta apinaa. Ne saavat päivästä toiseen olla todistamassa, kuinka juuri kuolleen suuhun tyrkätyt tuohenpalat leimahtavat iloisesti tuleen ja viimeistelevät hänen maallisen taivalluksensa tässä elämässä. Kuolleet poltetaan heti, ja kuka tahansa, itseni mukaan lukien, saa mennä töllistelemään, kuinka hindulaisuudessa ruumiit kohtaavat loppunsa. Tuhkat ripotellaan jokeen, jonka vastarannalla lapset leikkivät hiekalla. Kuolema on luontevasti läsnä nepalilaisten arjessa, samoin kuin syntyminen, pissaminen ja riisin keitto.

Pashupatinathin ruumiinpolttotemppelissä ruumiinpoltto on liukuihinätyötä. Kuolleen sielu pääsee vapaaksi suun kautta, kun sinne tyrkätään palava sytyke.

Ruoka on Nepalissa aina riisipohjaista. Kasvissyönnistä innostuneena olin mielissäni, koska lihaa ei tungettu auto-maattisesti joka paikkaan, kuten olen kuullut esimerkiksi Argentiinassa tehtävän. Syödä saikin oikein olan takaa, koska kyytipoikana oli ennaltaehkäisevästi otettuna antibiootikuuri; en joutunut muutaman kanssamatkustajani tavoin käyttämään arvokkaita tunteja vessanpytyllä kyykistelyyn tai sen palvomiseen. Olin terve kuin pukki, mitä nyt yöllä kärvistelin jäisessä hotellihuoneessa säännösteltyjen sähkökatkoksien aiheuttamassa kylmyydessä. Nepalissa säästetään sähköä tehokkaasti: virta pannaan poikki kymmeniksi tunneiksi viikossa. Onneksi katkot oli aikataulutettu niin, että niihin osasi varautua, ja sitä paitsi hotellissa oli oma generaattori, josta sai varasähköä katkon aikana. Kahden päivän vaellus kukkuloilla riisipeltojen keskellä osoitti, että Nepal on hyvin paljon muutakin kuin Katmandu. Ilma oli ylhäällä kuulasta, puut erimuotoisia ja rukousnauhat lepattivat mitä hämmästyttävimmissä paikoissa. Myöhemmin tsekkasin pienkoneella myös maailman korkeimpien huippujen ketjun; piskuisen ikkunan lävitse heitin lentosuukon Mount Everestille ja ostin myöhem-

Nepalissa on koulupukupakko. Lapset opettelevat demonstratiivipronomineja englanniksi: "This is a boy, that is a girl!"

min samana päivänä muutamia vuorikiipeilyä käsitteleviä opuksia. Olin myyty. Jouduin matkallani myös mellakkaan, jossa siviilit vauhosivat poliisille. Onnen kaupalla selvisin turvaan puusäl-eikön taakse ravintolan toiseen kerrokseen, mistä saatoin aitiopaikalta seurata lentäviä tiiliskiviä ja maastopukuisia keppikäsi poliiseja. Myöhemmin pääsin ulos, mutta mellakka jatkui, ja opin tuntemaan, miltä kyynelkaasu tuntuu hengityksessä.

Toivon koko sydämestäni, että Nepalissa kuningasvallasta demokratiaan siirtyminen onnistuisi ilman sisällissotaa; merkit eivät ole kaikista suotuisimmat. Toivon, että kouluvierailuilla tapaamani sirkeäsilmaiset hymynaamat saisivat oppia ja rakentaa elämänsä samoin kuin minä rakennan omaani opettelemalla rauhassa omin ehdoin elämän aakosia. Itselleni ja kaikille, jotka suunnittelevat Himalaja-retkeä, ehdotan kiireettömyyteen, aurinkoisuuteen ja nauramiseen tutustumista — kaikki ovat hyödyllisiä tällä hiukan pidemmän mittakaavan elämän retkellä.

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Juutinrauman silta

RAKENNETTU: 1995–2000

JÄNNEVÄLI: 490 m

KOKONAISPITUUS: 7 845 m

KORKEIN KOHTA: 2 004 m

TIELIIKENNE: 15 800 autoa/päivä

JUNALIIKENNE: 21 000 hlöä/päivä

Ruotsin etelärannikolla käyneiltä ei helposti jää huomaamatta jättiläissilta, joka näyttää jatkuvan horisonttiin asti. Suurimman osan matkaa silta seisoo valtavien, parikymmenkerroksisen talon korkuisten pylväiden varassa, mutta jossain kaukana merellä silta kohoaa yli kaksisaatametrinen tornien varaan jännitettyjen vajereiden kannateltaviksi miltei puolen kilometrin matkalta. Jos Juutinrauman siltaa lähtee 36 euron tietullin maksettuaan ajamaan, huomaa kahdeksan kilometrin taivaltamisen jälkeen, että silta ei suinkaan ole päättymätön tai johda mereen. Vaikka jotain sukeltamisen tapaista siinä on, kun sillan kansi laskeutuu Peberholmin keinotekoiselle saarelle ja tunneli nielaisee tien neljän kilometrin matkaksi. Perille tullaan Tanskan puolella.

Silta halki Itämeren

Juutinrauman silta ei ole maailman suurin millään yksittäisellä mittarilla, paitsi venytään määritelmää nautettavuuksiin tyyliin: maailman pisin yhdistetyssä rautatie- ja maatieliikenteen käytössä oleva vinoköysisilta. Silti kokonaisuutena tämä kahden maan välinen palkkisillan, vinoköysisillan, keinotekoisien saaren, rautatietunnelin ja maantietunnelin yhdistelmä, jonka osista jokainen mitataan kilometreissä, on maailmassa vailla vertaa.

Tunneli rakennettiin 55 000 tonnin painoisista elementeistä, jotka hinattiin laivoilla paikoilleen ja upotettiin. Palkkikilta taas koottiin 51 elementistä jotka nostettiin paikoilleen valtavalla kelluvalla nosturilla. Köysisilta, jonka 203,4-metriset pylväät ovat samalla Ruotsin korkein rakennelma, rakennettiin perinteisillä menetelmillä, joskin keskellä merta hankkeessa oli omat vaikeutensa.

Jättiläishanke onnistui yllättävän nopealla aikataululla: 1991 maiden hallitukset sopivat rakentamisesta, 1995 aloitettiin työt ja 2000 silta avattiin liikenteelle. Näyttävän rakennelma on valtava vinoköysisilta, jota ei voi olla huomaamatta, jos matkustaa Itämereltä Atlantille. Sillalla kulkee kaksi junarataa neljän autokaistan alla. Junien sähköjärjestelmät ovat Ruotsissa ja Tanskassa erilaiset, joten junissa on molemmat vehkeet ja vaihto tapahtuu valtakunnanrajalla. Maiden välissä sijaitsevaa Saltholmia, Suolasaarta, suunniteltiin aluksi tukipisteeksi rakennelman puoliväliin, mutta ympäristösyistä saari jätettiin koskemattomaksi. Sen sijaan sen viereen rakennettiin uusi neljä kilometriä pitkä saari, jonka nimeksi tuli — tietysti — Pepparholm, Pippurisaari. Pepparholm (tanskaksi Peberholm) toimii myös valtavana biologisena laboratoriona, jonka luonnon annetaan vapaasti vallata ilman ihmisen väliintuloa. Ainoita sallittuja vieraita ovat biologit, ja vuoteen 2007 mennessä on saarelta löydetty 454 kasvilajia. Juutinrauman silta on tehnyt Kööpenhaminasta ja Malmöstä käytännössä yhtä metropolialuetta. Joka päivä tuhannet ihmiset ylittävät sillan työmatkallaan naapurimaahan. Kokonaisuudessa sillalla kulkee 8 miljoonaa matkustajaa vuodessa. Mielipidemittausten mukaan kuitenkin pääasiallinen syy tanskalaisten Ruotsin-matkoihin on luonnon rauhaan pääsy, kun taas ruotsalaiset hakevat huvituksia Kööpenhaminasta. Vähempää ei kai voikaan odottaa Tivolin kotikaupungilta.

Pekka Tuominen

Vaihtaripostikortti

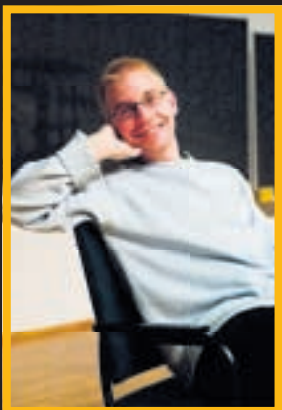

ts.

Toisin sanoen

Aleksi Päiväläinen

Kirjoittaja on edustajiston jäsen Oikeat Teekkarit -ryhmässä.

Ripaus ranskalaista vaikuttamista

Kävin pääsiäislomalla Pariisissa. Se on kaupunki, jonka katuja pyyhkii elämän henkäys. Kadunkulmissa nököttävät pienet kahvilat ovat nähneet paljon. Mikäli ne osaisivat puhua, tulisi tarinasta pitkä, sillä milloin mikäkin kirjailija tai taiteilija on kokenut luomisvoimaisimmat hetkensä niiden pöydissä. Kirkot ja rakennukset aina 1100-luvulta 2000-luvulle kerrostavat historian eri aikakaudet kävelijän silmien eteen eläväksi tarinaksi. Näin on myös asia opiskelijavaikuttamisen historian osalta.

Tässä lehdessä ja TKY:n edustajistossa on käyty viime aikoina vilkastakin keskustelua teekkareiden yhteiskunnallisesta osallistumisesta, välillä myös sen puutteesta. Vertailun vuoksi, opiksi tai ihan vain mielenkiinnosta kannattaa tutustua ranskalaiseen opiskelijavaikuttamiseen sen repäisevimmissä

muodoissaan. Sorbonnen nuoret kapinalliset toimikoot oppainamme.

Tänä vuonna vietetään vuoden 1968 40-vuotisjuhlaa. Tuo vuosi tuli tunnetuksi muun muassa laajoista opiskelijamielenosoituksista,

"Entäpä jos hallitus päättäisi säätää lain, jolla asetettaisiin 30 000 euron lukukausimaksut kaikille opiskelijoille?."

jotka alkoivat Pariisissa Sorbonnen yliopistosta. Mielenosoitukset olivat alkaneet jo edellisenä syksynä, jolloin noin 10 000 opiskelijaa oli lakkoillut vastalauseena liian suurille opiskelijamäärille. Toukokuun neljäntenä alkoivat laajat

mielenosoitukset, joissa vaadittiin yliopistojen hallinnon uudistamista. Sorbonne jouduttiin sulkemaan toista kertaa 700-vuotisen historian aikana.

Nykypolvi sai hämmästellä ranskalaisen kadun voimaa, kun helmikuussa 2006 opiskelijat alkoivat järjestää lakkoja ja mielenosoituksia vastustaakseen hallituksen jo hyväksymää uutta työläinsäädäntöä, jolla haluttiin helpottaa nuorten, alle 26-vuotiaiden työntekijöiden irtisanomista. Hallitus perusteli hanketta työllisyydellä, opiskelijat vastustivat lakia sanoen sen johtavan luokkajakoon ja pre-

kariaatin syntymiseen. Lakot alkoivat — kuinkas muuten — Pariisista Sorbonnen yliopistosta. Ranskalaisen solidaarisuuden perinteiden mukaisesti työväki liittyi pian yhteisrintamaan. Huhtikuun alussa pelkästään Pariisissa noin 700 000

ihmistä marssi hallitusta vastaan. Viikkoa myöhemmin presidentti Chirac ilmoitti, että lakia tullaan muuttamaan. Katu — la rue — oli taas vetänyt pitemmän korren.

Edellä jäi sanomatta, että kummassakin tapauksessa mielenosoituksiin liittyi myös väkivaltaista mellakointia ja anarkiaa. Siksi onkin turha haikailla Suomeen ranskalaisen temperamentin mukaista katuliikehdintää. Toisaalta on kiinnostavaa pohtia mikä olisi sellainen asia, joka sytyttäisi suomalaiset isänmaan toivot taisteluun tulevaisuutensa puolesta. Entäpä jos hallitus päättäisi säätää lain, jolla asetettaisiin 30 000 euron lukukausimaksut kaikille opiskelijoille? Olisimmeko valmiit nousemaan luentosaleista ja telkeämään niitten portit maksuttoman opetuksen puolesta?

Ennen kuin kaduille lähtee, voi käyttää perinteisiä vaikutuskanavia. Kansanedustajiin voi ja kannattaa olla yhteydessä, he ovat nimensä mukaisesti edustamassa kansaa. Vaaleissa voi antaa oman äänensä nuorelle, alle kolmekymppiselle ehdokkaalle. Ensi syksyn kunnallisvaalit ovat hyvä paikka aloittaa.

Lähde vaihtoon!

Suorita kansainvälinen sivuopintokokonaisuutesi Malesiassa!

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! MIBP:n kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppatieteen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Ohjelma sopii kyltereiden ja teekkareiden lisäksi myös muidenkin alojen opiskelijoille, vaikka et olisikaan opiskellut kauppatieteitä aiemmin. Hyväksymispäätöksen saat viikossa. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm lämmin sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit osallistua myös yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Monet osallistujistamme ovatkin sanoneet vaihtoa elämänsä parhaaksi ajaksi!

Lisätiedot: Kari Jääskeläinen, 040 501 7627
www.academyaccess.com

RYHDY KV-ISOKSI
Tule kuulemaan lisää kv-ISOsaunaan Rantsulle 10.4.2008 kello 18.00
Tietoja ja alustavat ilmoittautumiset osoitteeseen kv-sihteerit@tky.fi

TKY
THS

Sarkajuhlien säihkettä

Teekkaritytöt pääsivät nauttimaan huikeista tanssiaisista Kadettikoululla

Maanpuolustuskorkeakoulun edustaja otti yhteyttä Teekkari-tyttöjen yhdistykseen kutsuen heidät daameiksi Sarkajuhlaan. Kauaa ei tyttöjä tarvinnut houkutella, ja hyvä niin, sillä juhlasta jäi muisto yhtenä vuoden hienoimmista illoista.

Sarkajuhla on korkeakoulun ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoiden perinteinen juhla, jolla kurssi juhlistaa Kadettilupauksen antamista kutsuen mukaan daamiensa ohella koulun henkilökuntaa sekä vanhempia kadetteja. Tänä vuonna vuorossa olivat 94. Kadettikurssi ja 77. Merikadettikurssi, ja juhlaan kokoontui 450 vierasta. Edellisenä yönä salaperäisin seremonioiden annettu Kadettilupaus sekä ensiesiintyminen juhlapuvuissa tekevät illasta kadeteille varmasti yhtä merkityksellisen kuin mitä wappu on meille teekkareille: siinä missä fuksi painaa

kadetille oli annettu juuri tuohon lukkoon sopiva avain. Monen kokeilemisen jälkeen kaikki löysivät parinsa. Aluksi hämmäntävältä vaikuttanut leikki osoittautui kuitenkin hyväksi jäänmurtajaksi, ja loppuilta sujuikin mukavissa merkeissä Kadettikellarilla. Oman ruotsalaisen parinikin kanssa juttua riitti aina opinnoista punkrockiin ja siihen esille tulleet osiseikkaan, että satuin menneenä syksynä uimaan hänen kotikaupunkinsa suihkulähteessä erällä fuksiekskursiolla.

TANSII KADETTIEN KANSSA

Seuraava päivä tuntui jo aamusta asti erityiseltä: olihan tuota päivää koko alkuvuoden ajan odotettu ja hehkutettu lähes kaikille vastaantulijoille. Tutustumistilaisuuden jälkeen itse juhlaan saattoi valmistautua ilman suurempaa levottomuutta. Maaliskuisen päivän pimetessä iltaan saavuimme Kadettikoulun juhlavaksi koristeltuun miljööseen. Juhlan aluksi ohjelmassa oli illallinen, joka sisälsi juhlaruoaan ja -juomien lisäksi puheita ja musiikkiesityksiä. Puheenvuoron saivat koulunjohtaja, sotilaspastori ja kummikurssilainen, jotka kaikki osaltaan onnittelivat uusia kadetteja. Kadettikuoron *Finlandia-hymniin* huipentunut esitys oli illan vaikuttavinta antia. Mieleen jäi myös hauska pukukavalkadi, jossa esiteltiin kadettipukuja vuosisatojen varrelta. Kaikesta huomasi, että ohjelmaa ja juhlan kulkua oli todellakin mietitty, ja se oli hieno myös

ulkopuolisen silmin katsottuna.

Vaikka juhla olikin ensisijaisesti kadettien, oli hieno huomata, että myös daameille suotiin huomiota: jälkiruokaa seurasi puhe naisille sekä laulajaryhmän esittämät upeat serenadit. Illallisen päätyttyä seurasi toinen huippuhetki, kun siirryimme ulos katsomaan ilotulitusta. Tunnelma oli loistava ja lähes epätodellinen taivaan räiskyessä ja ulkotulien valaistessa pimeyttä.

Ilta jatkui yhtä tyylikkäissä merkeissä, kun juhlasalissa alkoivat tanssit. Valssi ja muut vanhat tanssit vaihtuivat illan mittaan livebändin esittämään kevyempään musiikkiin. Huomasin taas, kuinka hauskaa tanssiminen on, kun pari osaa viedä — tanssitaidekadeteilla ei todellakaan puuttunut. Pikkutunneilla oli viimein upean kynttilävalssin aika, jonka jälkeen siirryimme miekkakujan kautta ulos. Virallinen ohjelma sai näin arvoisensa päätöksen. Ulkomaalaiset kadetit aveceineen viettivät jatkoja Kadettikellarissa, josta kyytimme keskustaan lähti puoli kolmelta. Sitä ennen oli aika hyvästellä uudet ystävät ja kiittää heitä mahtavasta illasta.

Juhlan hienous piili siinä, että muodollisuus ja rentous yhdistyivät: Sarkajuhla tarjosi hauskanpitoa perinteistä ja eleganssista tinkimättä. Hyvänä esimerkkinä tästä oli illallisen aikana kajahtanut Internationalen, jonka lauloimme luonnollisesti innolla mukana. Sarkajuhlan kaltaiseen tilaisuuteen oli hienoa päästä myös teekkarikansan edustajana.

Venla Pouru

LSD-näyttöjä ja Gey Club

Ekskursion maailma

Toimittajan tehtäviin kuuluu erotella jyvät akanoista, joten tässä ovat akanat Automaatio- ja systeemitekniikan killan kymmenen-neltä kotimaan Rrrrrrankalta.

MAANANTAI: SANDVIK JA AKER YARDS

Starttasimme OK20:n edestä maanantaina 17.3. aamuseitsemältä, vaikka tärkein puuttui yhä: killan juomat, joita ilman emme lähtisi minnekään. Jäimme odottamaan jo valmiiksi krapulan kanssa painiskelevia vahvistuksiamme, jotka saapuivat vihdoinkin kaljakassien kanssa. Rankka alkoi legendaarisesti lausahduksella: ”Saako täältä vettä?”

Lumisade piiskasi bussin kylkiä koko päivän ajan, ja koeajoimme viimevuotisesta parannellun matkakimblen version 2.0. Koska Rankka ei ole poikaa ilman poikaa, killan emäntä **Jone** oli keittänyt sitä luumusta, ja se nimettiin tänä vuonna Huippuinnovaatiopojaksi. Sitä oli jaossa bussin etuosassa Rankka-mukissa kaikille, jotka uskaltautuivat esittäytymään matkaseurueelle.

Turussa Sandvik esitteli allekirjoittaneellekin tuttuja pöydän alle mahtuvia louhintajia ja poravaunuja, ja joukossa jotkut olisivat olleet sinne valmiita jo siinä vaiheessa. Oman lisänsä vaunun toimintaan tuovat esittelijän mukaan kuskin toimintaa helpottavat LSD-näytöt.

Suuntasimme rai-rai-Raision kautta Rrrrrraumalle ohittaen Taantumuksentien oikealta. Rauman nähtävyyksiin kuului DDR-tyylinen kerrostaloja ja paikallinen ”Gey Club”. Posse joi krapulatumishakuisesti, mutta se ei näkynyt. Käytöksemme oli esimerkillistä Akerin telakoilla, vaikka emme juuri nähneet mitään automaatioon — saati sitten viestintään — liittyvää tekniikkaa. Sen sijaan opimme, kuinka laivaa voi jatkaa rälläköimällä se keskeltä katki ja liittämällä väliin jatkokappale. Kulmaisessa toimituksessa herätti ylpeyttä kalvoissa mainittu fakta: ”Since the 70’s, the size of cruise vessels (measured in GT) has doubled every decade.”

Illalla suuntasimme Nokialle yöpymään, ja ohitimme Ehtamon vasemmalta. Tällä välillä Vallankumoushallitus piti skeptaappilaisen kokouksensa bussissa, jota Kultainen toimitus jatkoi omalta osaltaan heti perään. Jostain syystä molemmat kokoukset jäivät melko hedelmättömiksi. Vallankumoushallituksen taitavan suunnistuksen ansiosta emme eksyneet; sen sijaan peruutimme omia jälkiämme pitkin hämätäksemme paikallisia susia. Rankka ei ole Rankka ilman kunnan peruutusta.

Tuvan pihalla oli sauna, jossa oli kyllä sähkökuias, mutta peseytymiseen tarvittava vesi piti lämmittää puu-uunilla. Partioimme lämmittiä kaksia tuntia, ja tuloksena saatiin vain 1 500 peepäämän raja-arvon ylittävä sisäilma. Jostain syystä sauna ei saavuttanut killistien suosiota, vaikka oli avannot, lumipesumahdollisuudet ja kaikki. Kävimme vielä lumisotaakin alasti avannon ympärillä. Koska mukana oli kaksi akustista kitaraa, säestin Alaison Samin kanssa sädiskimbleä

Antti Kangasrääsio

Metallicalla. Harvoin pääsee yöpymään tilassa, jossa Svinhufvud ja Mannerheim valvovat vieraittensa unta.

TIISTAI: PIRKKALAN VARUSKUNTA, PATRIA JA TTY

Kukaan ei oksentanut tiistaiamuna, vaikka sen olisi voinut pistää juomaveden piikkiin. Pudotimme sihteerimme Pirkkalan lentokentälle, jolta jatkoimme ilmavoimien tukikohtaan ihailemaan Herhiläisiä. Automaatiosta ei taaskaan kukaan tiennyt mitään, mutta viestinnän opiskelijamme alkoivat kehittää Hornettiin IRC-kanavaa. Ei uskoisi, miten monta varoitusmerkkiä hävittäjäänkin liimataan. Hornet-hihamerkkien hinta oli noussut paikallisessa sodassa jopa viiteen euroon — ehkä siksi, että myyjä oli havainnut ajoissa haalarein varustautuneen joukkomme. Minkähänlainen komentoääni onkaan ylikersantilla nimeltä **Kuuluvainen?**

Jani Kautto

Kirjoittaja pukeutuneena fuksisimulaattoreihinsa.

Suuntasimme ilmapäivällä isänmaallisissa tunnelmissa Patrian luolastoon Linnavuoreen, ja Sasi jäi taakse. Luolastossa ei saanut kuvata, ja kamerat jätettiin lukittuun kaappiin. Valokuvamuistin formatointi puolestaan hoituisi itsestään reissun aikana. Tutustuimme suihkuturbiineiden huoltoon ja erityisesti pinnoitustekniikkaan, ja automaatioon liittyvänä kuriositeettina havaitsimme 80-kiloisen virtausmekaanisen säätimen (!).

Illaksi vetäydyimme Tampereen teknillisen yliopiston kampukselle varautumaan yöpuulle. Seitsemältä sitasimme ja saunoimme Tampereen automaatioteekkareiden kanssa. Sanoitimme parikymmentä kappaletta uusiksi, koska mielessä sattui pyörimään poikkeuksellisen korkealentoisia ajatuksia. Isäntä oli tullessa, eikä palava isäntä sammaloitu — eikä sammu.

KESKIVIikko: JARTEK JA BUSSISITSIT

Keskiviikkona suuntasimme Vilppulaan yhteen Euroopan suurimmista sahoista, jonka automaatioaste on omaa luokkaansa. Valitettavasti järjestelmän tiedonsiirrosta, väyläratkaisusta ja ohjelmistoista ei taaskaan osattu kertoa. Sahan laajuus oli kuitenkin jo sinällään vaikuttava, ja tämä vierailu olikin ehkä kaikkein antoisin Patrian ohella.

Palatessamme Vilppulasta pidimme perinteen mukaiset bussisitsit, joiden aikana tutustuimme joukolla Ekskursion maailmaan. Helikopteri lensi, taikuri saapui ja näytti ilmaiseksi filmejä. Reissumme tärkeimmiksi opetuksiksi jäi, että tiedottajan tehtävä on olla töötättävänä, ja ettei raskaana olevan naisen läheisyydessä kannata kertoa kuollut vauva -aiheisia vitsejä.

Juho Lindholm

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnsys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!

→ toimitus@polyteekkari.fi

Mihin Täffä käyttää TKY:n rahoja?

» Aktivoiduttuani TKY:llä törmäsin taannoin todella yllättävään väitteeseen. Huhujen mukaan TKY tukee Teknologiföreningiä, eli tuttavallisemmin Täffää, vuosittain suurilla rahasummilla. Kun kyselin asiasta edaritutuiltaani, hyvin harva tiesi asiasta eikä kukaan oikein osannut kertoa mistä asiassa on kyse.

Väitteen mukaan TKY siis lahjoittaa Täffälle vuosittain puolet ylioppilaskunnan jäsenmaksun perusosasta niiden teekkareiden osalta, jotka kuuluvat Täffään. Kun täffällä kuulemma on yli 500 jäsentä, lahjoitettu summa on noin 15 000 euron luokkaa. Summa on varsin suuri, kun muistetaan, ettei yksikään muu TKY:n läheisyydessä toimiva ja itsenäinen yhdistys saa lähellekään tuon suuruisia avustuksia.

Niinpä toivoisin, että TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christian Peltonen kertoisi, onko näissä esitetyissä väitteissä perää. Lahjoitako TKY rahaa Täffälle? Kuinka paljon ja millä perusteilla? Ja ennen kaikkea miksi; miksi yksittäinen TKY:n yhteydessä toimiva järjestö saa TKY:ltä merkittävästi muita suurempaa tukea?

Asiasta tekee varsin oudoksi se, että vain harva edaattorikaan tietää asiasta. Niinpä kysyisin TKY:n nykyiseltä pääsihteeriltä Teemu Halmeelta ja hänen edeltäjältään Vesa Ruususelta, miksi asiaa ei ole esitelty edustajistolle selkeästi TKY:n taloudesta vuosittain päätettäessä?

Ja viimeiseksi kysyisin Täffän puheenjohtajalta Mikael Arhipaiselta, mihin rahat oikeastaan käytetään?

nimim. Spok

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä.

→ toimitus@polyteekkari.fi

Automaatio- ja systeemitekniikan kiltä

To 3.4. klo 13 Bosch-Rexroth-exkursio, Vantaa.

To 3.4. Lavatanssit, Smökki. Lavatanssailaan VK:n, KK:n ja Athenen kanssa.

5-6.4. AStrobostek. Kaikkialla.

Ti 8.4. Huikea OpintoSpektaakkeli, TUAS-talo. Pohditaan laitoksen väen kanssa AS-kurssien kehittämistä.

Ke 9.4. klo 19 TYT-sitsit, JMT 3 A:n sitsitila. Sitsataan teologien kanssa, jatkot OK 20:n isolla puolella.

To 10.4. klo 19 Wappuinfo, Teekkarimuseo. Phukseille infopaketti Wapusta.

Ke 16.4. klo 16 Accenture-exkursio, Ruoholahti.

Vuorimiehet

Ke 2.4. klo 21-04 Hard Cock Cafe, Den Kungliga Klubben, Mannerheimintie 6 A. Tule aloittamaan lähtölaskentasi Wappuun täysin uudistetuista bileistä Den Kingliga Klubbenilla. Ohjelma: DJ:t Oiva Fister ja Aatu Dodger sekä kem-

man Can Can-tanssiryhmä Liput ennakkoon 3 € TKK:n pääaulasta, ovelta 4 €.

BEST

Su 6.4. päättyy haku BEST:n kesäkurseille. Haluatko kokea jotain uutta, mistä et ole ennen osannut uneksiakaan? Saada uusia ystäviä ja nähdä uskomattomia paikkoja? Juhlia, matkustaa ja oppia jotain mitä koulussa et ikinä tule oppimaan? Jos kesäsuunnitelmasi ovat vielä auki käy tutustumassa kurssitarjontaan osoitteessa www.best.eu.org/student/courses/coursesList.jsp.

Entropy

To 3.4. klo 18 E15V-juhluvuoden suunnittelukokous, kerhohuone, JMT 3.

Su 6.4. klo 16 Deko-sessio, JMT 1 aula.

Pe 11.4. E15V-klubi @ King Kong Balls, Eerikinkatu 14.

Su 13.4. klo 16 Deko-sessio, JMT 1 aula.

Otapokeri

Ma 7.4. klo 17.30 Ilmaispokeriturnaus, Smökki. Pääpalkintona Nintendo Wii. Lisäksi useita lohdutus-palkintoja. Lisätietoja otapokeri.dy.fi.

Oranki

La 19.4. klo 10 ja 14 Kiipeilyn alkeiskurssi, Liikuntamylly, Myllypuro. Kurssin kesto on 3,5 h (1 h teoria, 2,5 h käytäntö). Kurssin hinta 30 € sisältää

opetuksen sekä lainavarusteet. Lisäksi Oranki järjestää ryhmille 12 hengen alkeiskursseja (hinta 300 €) sopimuksen mukaan. Ilmoittautuminen www.oranki.fi -> kurssit.

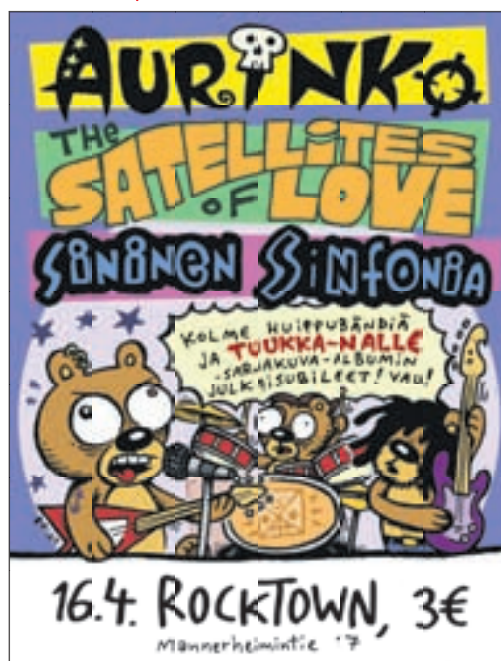
Polyteknikkojen Orkesteri

Ke 9.4. klo 19 Kevätkonsertti, Tapiolasali. Sergei Rahmaninov: Pianokonsertto no 2, solistina Matilda Kärkkäinen. Pjotr Tsaikovski: Sinfonia no 6 "Pateettinen". Johtaa Petri Komulainen. Liput 6/12 € orkesterilaisilta, sihteeristöstä, netistä www.polyteknikkojenorkesteri.fi tai ovelta.

Ristin kiltä

Ke 2.4. klo 18.30 Teeilta, Otaniem kappeli.

Ke 16.4. klo 18.30 Teeilta, Otaniem kappeli.

Tyttöspeksi tulee niemeen!

Chalmersspexet Vera Göteborgista tulee ensimmäistä kertaa Suomeen 25. huhtikuuta. Perinteinen Chalmersspexet Bob on käynyt Suomessa jo monen vuoden ajan ja on vakiintunut ilmiö teekkareiden keskuudessa. Chalmersspexillä on perinteisesti ainoastaan ollut miespuolisia näyttelijöitä. Vuonna 2003 speksi päätettiin jakaa kahteen osaan: perinteiseen Chalmersspexet Bobiin ja Veraan, josta tuli tyttöjen oma speksi. Vera erottuu sillä, että kaikki näyttelijät ovat tyttöjä ja speksin bändi käyttää sähköisesti vahvistettuja soittimia.

Ensimmäisen Vera-speksin nimi oli *Mata Hari* ja siitä tuli heti suurmenestys. Vuosien varrella speksi on niittänyt mainetta ja alkanut käydä kiertueilla muilla paikkakunnilla. Tänä vuonna Vera täyttää viisi vuotta ja nyt on aika tulla ensimmäistä kertaa Suomeen asti.

Vuoden speksin nimi on *Frankenstein*. Tarina kertoo, kuten nimestä voi päätellä, nuoresta Frankensteinista, joka haluaa

kovasti olla hullu tiedemies sekä hänen avustajastaan Igääristä. Frankensteinin äiti lähettää parivaljakon kesäksi pieneen kylään korkealle Alpeille rauhoittumaan.

Täällä Frankenstein kohtaa vuorten eristämisen ja hieman erikoisen paikallisväestön ja vastakkainasettelusta ei voida välttyä. Fanatismi yltää lopulta lähes ruotsalaisen euroviisukarsinnan tasolle!

Tule mukaan kokemaan Veran historiallinen ensimmäinen Suomen-vierailu.

Anders Rex

» Chalmersspexet Vera pe 25.4. klo 18 Kannusillan teatterisali, Espoon keskus. Speksin jälkeen sitsit TF:llä. Lippuja www.chalmersspexet.fi tai Kimmo Hovi, 040 080 9774.

Onko sinulla idea? Älä ujostele! Haku päättyy 15.4.2008.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto on perustettu mahdollistamaan Otaniemen teekkareiden toimintaa niin perinteisissä kuin ennennäkemättömissä ilmenemismuodoissa. Yhdistykset, yhteisöt ja kaiveriporukat voivat hakea avustusta projekteihin, tapahtumiin tai vaikka suurempiinkin hankkeisiin. Mitä suurempaa osaa Otaniemen teekkariyhdistyksestä projekti koskettaa, sitä parempi.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto

Hae avustusta ja toteuta projektisi. <http://www.tky.fi/tter>

SINISIÄ SAMMAKOITA

Sini Numminen

Vallan hieno katse

Vilkaisu on uteliaisuutta, katseleminen tutkimista, tuijottaminen epäkohteliasta ja kyttääminen vainoavaa. Tekeepä joskus mieleni roiskia näkymättömyysmaalia ylle ja vetää mustat lasit päähän. Tuijotelkaa seiniä tai kääntäkää päanne ylös, taivas on täynnä upeita tipusia!

Katse sinkoaa myös salaa, vaikkapa kulman takaa. Autosta on parasta katsella maisemia. Ohjaamosta näkyy hahmo, joka tarkastelee saalista niin pitkään kuin se on näköetäisyydellä. Irvistäminen ei auta, koska tuijottaja on turvassa. Erityisen epämu-kavaa on seistä illalla bussipysäkin lampun katveessa ja tuntea kymmenet silmäparit selässä tai rinnoilla. Liftatessa tästä on hyötyä, sillä kyydin saa viidessä minuutissa.

Kysyin äidiltä, onko minulla neuroosi, mutta hän sanoi, että todennäköisesti ei. Häntäkin katseltiin nuorena. Tyttöset kilpailivat huomionosoituksista, joten yhtenä aamuna ei unohdettu töpöttää kakkuripsaria naamaan. Katse kertoi hyväksynnästä. Nykyään äiti saa olla rauhassa, sillä on muuttunut näkymättömäksi. "Vaihdetaanko osia, ja kokeillaan mitä tapahtuu?", pyysin.

Ainakin Sartre ja de Beauvoir ovat pohtineet, mitä tuijotus tarkoittaa. On kysymys vallankäytöstä, sillä tuijottelu saa toisen ihmisen tuntemaan itsensä epävarmaksi ja sitä kautta hallituksi. Tämä voisi tarkoittaa vaikkapa partaveikkaa, joka varjelee seurakuntaa kirkon katossa. Tai kalapuikkoviikistä kansanedustajaa, joka vilkuilee avustajia eduskunnan käytävillä. Ongelmallista tilanteesta on se, että sedät eivät koe millään tavalla tehneensä mitään pahaa, tai ylipääntään tajua mitään tapahtuneenkaan.

Vanhana naisena voitan tuijotuskilpailun. Istun uimarannalla bikinit päällä niin, että vatsamakkarat näkyvät vastarannalle. Kukaan ei lausu mielipidettä harmaista hapsistani tai tirkistele muodokkaita reisiäni. Ylipääntään koko asia ei voi vähempää kiinnostaa, sillä minulla on parempaakin tekemistä. Kyttään köpötteleviä ukonruhakkeita, komeita nuorukaisia, ripsarityttöjä ja autokuskeja. Silmät sirrillään katselen näkymättömiä, jotka nauttivat saamastaan huomiosta.

Tulevaa ohjelmaa

To 3.4. klo 21.15

Springeri. OUBSin kesäaiheisessa kevätlähetyksessä pohditaan sitä, miten ihminen viettää kesänsä. Mikä on kesän tarkoitus? Ohjelmassa mm. juttu Murjottelu-työharjoittelusta.

To 10.4. klo 21.15

Hakulähetys. OUBSin hakulähetyksessä kerrotaan, miten OUBSiin voi hakea ensi lukuvuodeksi töihin ja miksi OUBSiin kannattaa hakea.

To 17.4. klo 21.15

Pelottaako? Kauhua ja nuotiotarinoita.

To 24.4. klo 21.15

Julkku-gaala. OUBS televisioi gaalan suorana.

► Katso OUBSin Innovaatioyliopisto-aiheinen lähetys osoitteesta www.oubs.fi. Ohjelmassa tuhti paketti tietoja ja mielipiteitä uudesta yliopistosta. Haastattelussa mm. koulujen rehtorit ja vieraana ylioppilaskuntien puheenjohtajat.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisin Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

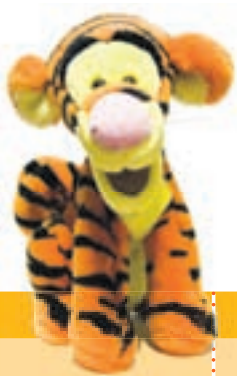
Sarjikset

Tuukka-nalle

Apropoo

Minä en pidä
sillistä enkä
kuravedestä!

Alvari	Dipoli/Lafka	Servinmökki	TUAS
keskiviikko 2.4.			
› Broileri-persikkapannupizzaa (l) › Nautapataa gruusialaisittain, riisiä (vl, g) › Keltaista kasviskastiketta, keitettyjä perunoita (vl, g) › Opisk. leipäateria: Maxisämpylä, paahtopaisti-juustotäyte (l) › Mariannerahkaa (vl, g)	› Keskiviikkona Dipoli suljettu! › Lasagne (vl) › Pähkinäisiä nuudeli-kasviksia (l) › Ranskalaista sipulikeittoa, krutonkeja (l, g) › Tonnikala-katkarapusalaattia › A la carte: Savuhohta, sienimuhennosta	› Cajunhärkää (l, g) › Talonpojan kasvismunakas (vl, g) › Ranskalainen sipulikeitto, krutonkeja (l) › A la carte: Paistettu lohi, hollandaisekastike (vl)	› Porsasta sitruunakastikkeessa, perunat (l, m, g) › Kukkaakaaligratiinia › Jauheliha-kasviskeittoa (l, m, g) › Salamipizzaa (l) › Meksikolaista tonnikalasalaattia (vl, g) › A la carte: Broilerin rintafilettä, parmesan, riisi, jogurtti-persikkakastike (vl)
torstai 3.4.			
› Kinkkukiusausta (vl, g) › Kebab-lihawokkia, riisiä (l, m, g, r) › Juurespihvit, kurkku-kermaviilikastiketta, persiljaperunoita (vl, r) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä, meetvurstitäyte (l, m) › Suklaakiisseliä (vl, g)	› Kalapuikkoja, tillitartkastiketta (vl) › Falafel-kasvispyöryköitä, tomaattikastiketta (l) › Chili-makkarapataa (l, g) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Vuohenjuustosalaattia	› Makaronilaatikko (vl) › Artisokka-sienirisotto (l, g) › Kanapatonki › A la carte: Kinkku-sipuli-bbqpizza (l)	› Juustokuorutettua seitä, perunat (vl, r) › Pinaattinen kasvispata (vl, g, r) › Kasvishernekeittoa (l, m, g, r) › Jauhelihatortillat (vl) › Raejuustosalaattia (vl, g, r) › A la carte: Sveitsinleike, perunasose (vl)
perjantai 4.4			
› Kana-herkkusienikastiketta, riisiä (vl, g, r, l, m) › Juustokuorutettua seitä, keitettyjä perunoita (vl) › Hedelmäistä kasvisrisottoa (l, m, g, r) › A la carte: Oskarinleike, viipaleperunoita › Opisk. leipäateria; Onnenleipä; meetvurstitäyte (l, m) › Omena-riisipuuroa (l, m, g)	› Kebab, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl, g) › Kasvispastakastiketta, parmesanjuustoa (vl) › Kesäkeittoa, pasteija (vl) › Nuudeli-katkarapusalaattia › A la carte: Sipulipihvit porsaansfileestä	› Lohileikkeet, sitruuna-aioli (l) › Sienipasta (vl) › Kesäkeitto, pasteija (vl) › A la carte: Bbq-possunfilettä (l)	› Liha-makaronilaatikkoa (vl) › Keltaista kasviskastiketta, keitetyt perunat (vl, g) › Kalaseljankaa, seiti-lohi (l, m, r) › Uuniperuna, metsäsienitäytettä (vl, g) › Kylmäsavukirjolohisalaattia (vl, g, r) › A la carte: Pippuri-juustotäytteen porsaans lehtipihvi, ranskalaiset (vl)
maanantai 7.4.			
› Nakkistroganoffia, keitettyjä perunoita (vl) › Rapeita kalapaloja, tartarkastiketta, keitetyt perunat (vl, r) › Tofu-kasviscurrya, riisiä (l, m, g, r) › Opisk. leipäateria: Kalkkuna-klubivoileipä › Punaherukkakiisseliä	› Broilerin juustopatukoita, paprikakastiketta (vl) › Paistettua riisiä ja vihanneksia (l) › Parsakeittoa (vl) › Fetasalaattia	› Nakkikastike (l) › Porkkanaletut, juustokastike (vl) › Kalkkunawrap (VL) › Parsakeitto (vl)	› Repeat kalapalat, tartarkastiketta, perunat (vl, r) › Viherpippuriporsasta, perunat (vl) › Kasvis-kookoskeittoa (l, m, g) › Tonnikala-oliivipizzaa (lg) › Nizzalaista kasvisalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Pippurinen naudanfilepihvi (l, m, g)
tiistai 8.4.			
› Viherpippuriporsasta, keitetyt perunat (vl) › Broileria maustekastikkeessa, riisiä (l, m, g, r) › Kasvis-pennelaatikkoa (vl) › Opisk. leipäateria: Vitriinisämpylä, kinkku-kananmunatäyte (l, m) › Mustikkamöllöä ruisleipäkuutioilla (vl)	› Cheddarjuustoseitiä (vl) › Kaalilaatikkoa, puolukkahilloa (l, g) › Chili-kidneypapupataa, nachoja, ranskankermaa (vl, g) › Minestronekeittoa (l) › Välimeren kasvisalaattia	› Tandoorikalkkunapata (l, g) › Parsakaali-pinaattipihvit, tartarkastike (l) › Minestronekeitto (l) › A la carte: Kana-paprika-bbq pizza (l)	› Chili con carne (jauhelihasta), riisi (l, m, g) › Falafel-kasvispyörykät, tsatsiki (vl) › Kalakeittoa seitistä (g) › Kasviswrap › Paahtopaistisalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Katkarapukampela, yrtti-perunapyree (vl)
keskiviikko 9.4.			
› Kinkku-ananaspannupizzaa (l) › Palapaistia, riisiä (vl) › Porkkanapihvit, ruohosipuli-kermaviilikastiketta, keitetyt perunat (vl) › Opisk. leipäateria: Vitriinisämpylä, kinkku-kananmunatäyte (l, m) › Päärynän puolikas ja kinuskikastiketta (vl, g)	› Karjalanpaistia (l, g) › Punajuuri-aurakiusausta (vl, g) › Lohikeittoa (vl, g) › Leipäjuustosalaattia › A la carte: Kalkkunapihvejä, roseepippurikastiketta	› Lihapullat dijonsinappikastikkeessa (vl) › Rataouille (l) › Lohikeitto (vl) › A la carte: Wokattua kanaa ja nuudelia (l)	› Nakkistroganoffia, perunat (vl) › Soija-kasvisnuudelit (l, m, r) › Naudanliha-gulassikeittoa (l, m, g) › Broileri-pastasalaattia (l, m, r) › Katkarapu-kasvispizzaa (l) › A la carte: Naudan paahtopaistia, valkosipuliperunoita (l, m)
torstai 5.4.			
› Jauheliha-sipulipihvi, keitettyjä perunoita (l, m) › Broilerikiusausta (vl, g) › Soija-kasvisnuudeleita (l, m, r) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä-tasku; lämminsavulohitäyte › Mansikkariisiä (vl, g)	› Leipäjuusto-broilerpataa (l) › Ruusukaali-parsakaaligratiinia (vl) › Hernekeittoa (l, g) ja pannukakkua (vl) › Lohi-pastasalaattia	› Lasagne (vl) › Uuniperuna sieni-kasvistäytteellä (l, g) › Lohipatonki (l) › A la carte: Kinkku-aurajuustopizza (l)	› Rukiiset silakat, perunat (vl, r) › Broileri-hedelmäkastiketta, riisiä (vl, r) › Sinihomejuustokeittoa (vl) › Kreikkalaista salaattia (g, r) › Tofu wrap (l, m) › A la carte: Mantelikirjolohta, sitruuna-perunapyrettä (vl, g)
perjantai 6.4.			
› Lihaa ja kasviksia kiinalaisittain, riisiä (l, m, g) › Rukiiset silakat, perunasosetta (vl, r) › Pinaattikeittoa, keit. kananmuna, leipää (vl) › A la carte: Broilerin rintaleike kreikkalaisittain, riisiä (l, m, g, r) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä-tasku; lämminsavulohitäyte (l, m) › Mokka-mandariinivaahtoa (vl, g)	› Kinkkukiusausta (vl, g) › Kasvis-kevätkääryleet, Thai-sweet chili kastike (l) › Fenkoli-juuressosekeittoa pasteijalla (vl) › Broiler-seesamsalaattia › A la carte: Porsaanleike, kermapiipurikastiketta (vl)	› Silakkapihvit, tillikermaviili (vl) › Kasvikaalilaatikko (l, g) › Fenkoli-juuressosekeitto, pasteija (vl) › A la carte: Tonnikala-oliivi-katkarapupizza (l)	› Palermon kinkkukastiketta, pastaa (vl) › Sitruunakuorutettua seitä, perunat (r) › Pinaattikeittoa ja kananmuna › Tonnikala-nuudelisalaattia (l, m, r) › Uuniperuna raejuusto-yrttitäytteen kera (vl, g) › A la carte: Metsästäjänleike, yrtti-perunapyree (vl)
maanantai 14.4.			
› Tulista jauhelihakastiketta, täysjyväkierrepastaa (l, m, g) › Kalamurekepihvit, sitruunakastiketta, keitettyjä perunoita (vl) › Porkkana-pestolasagnea (vl) › Opisk. leipäateria: Kana-chili-pekoniKolmioleipä (vl) › Mustikka-lakkakiisseliä (l, m, g)	› Bolognese (l, g), parmesanraastetta › Vehnä-kasvisrisottoa (l, veg) › Ranskalaista kalakeittoa (l, g) › Tijuanasalaattia	› Appelsiinibroileria (vl, g) › Palsternakkapihvit vl, g) › Ranskalainen kalakeitto (l, g) › Paahtopaistipatonki (vl)	› Tulista jauhelihakastiketta, pasta (l, m) › Linssi-kaalilaatikkoa, puolukkahilloa (l, m, g, r) › Kirjolohikeittoa (g, r) › Barbecue-wrap (l) › Tomaatti-kotijuustosalaattia › A la carte: Yrtti-porsaansfilettä, leipurin perunat (vl)
tiistai 15.4.			
› Kalkkuna-juustokastiketta, riisiä (vl, g, r, l, m) › Silakkapihvit, perunasosetta, sirtuunalohko (vl, r) › Kasviskiousausta (vl, g, r) › Opisk. leipäateria: Moniviljasämpylä, fetasalaattitäytteellä › Aurinkovaahtoa (vl, g)	› Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl) › Nakkistroganoff (vl) › Pestovihanneksia (l, g, vs) › Kasvissosekeittoa (vl, g) › Tonnikalasalaattia	› Lohikiusaus (vl, g) › Krepit sienitäytteellä (vl) › Kasvissosekeitto (vl, g) › A la carte: Pekoni-jauhelihapizza (l)	› Broileri-tomaattikastike, riisi (vl, r) › Kasviskiousaus (vl, g, r) › Parsakaalikeittoa (l, g) › Uuniperuna savukalatäytteen kera (vl, g) › Hedelmäistä juustosalaattia (vl, g) › A la carte: Sinaappi-kuminakirjolohta, perunat (l, m, g)

lauantai 5.4.		lauantai 12.4.	
Dipoli › Grillattuja broilerinkoipisia, chilimajoneesi (vl) › Kasviskevätkääryleitä (l)	Servinmökki › Grillattuja broilerinkoipisia, chilimajoneesi (l) › Kasviskääryleet, makea chilikastike (vl)	Dipoli › Broilerin juustopiukulat, viherpippurikastike (vl) › Sienipiirakkaa (vl)	Servinmökki › Pahalaisen pastakastike (vl, g) › Kasvisgratiini (vl, g)